

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL V

239

MIERCURI
23 DECEMBRIE 1970
12 PAGINI
2 LEI

FOTBAL

În paginile 6—7

O AMPLĂ „MASĂ
ROTUNDĂ” ORGA-
NIZATĂ DE REVISTA
NOASTRĂ, PE TEMA:

**ECHIPA
ROMÂNIEI
ÎN ANUL
CEL MAI
FIERBINTE
AL
EXISTENȚEI
SALE**

PARTICIPĂ :

- ANGELO NICULESCU,
- ION ALEXANDRESCU
- Dr. DUMITRU TOMESCU,
- NICOLAE PETRESCU
- NICOLAE LUPESCU

INSTANTANEE DE VACANȚA

Fotoreporterul nostru S. Bakci a surprins pe peliculă două imagini din frumoasa stațiune balneară Herculane. Aici, jucătorii a două echipe divizionare A (Progresul — sus ; Jiul — jos) petrec câteva zile reconfortante de concediu binemeritat după o activitate competițională intensă

PESTE 12000 DE CUPOANE
ÎNREGISTRATE LA ANCHETA NOASTRĂ
PENTRU DESEMNAREA CELUI MAI
BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI!

**CINE VA FI LAUREATUL
„TROFEULUI REVISTEI FOTBAL,” — 1970?**
REZULTATELE DEFINITIVE LE VEȚI AFLA

ÎN NUMĂRUL NOSTRU SPECIAL DE ANUL NOU,
CARE VA APĂREA LUNI 28 DECEMBRIE

Festivitatea de premiere va avea loc în ziua de 28 decembrie, ora 18, în Sala sporturilor „Floreasca”, o dată cu decernarea celorlalte trofee acordate celor mai merituoși sportivi ai anului 1970. După festivitate va urma un bogat program artistic.

CAMPIONATELE JUDEȚENE

LA ÎNCHEIEREA TURULUI

• O PERFORMERĂ — POLITEHNICA BRAȘOV: 25 DE PUNCTE DIN 26 POSIBILE! • OITUZ TG. OCNA ÎȘI CONCENTREAZĂ DIN NOU AMBITIILE ȘI SPERĂ...
• FORESTIERUL TILEAGD — 7 ETAPE SUSPENDARE A TERENULUI PROPRIU! • RECORDUL... RECORDULUI MEDIAȘ! • JUCĂTORI SUSPENDAȚI ȘI EXCLUȘI DIN VIAȚA SPORTIVĂ

BACĂU

Faptul că cele 14 echipe participante sînt de valori aproximativ egale a avut drept rezultat dispute echilibrate, deosebit de atractive. Dovada cea mai concludentă? Toate cele 14 formații sînt înscrise pe o distanță de 8 puncte. Campioana de anul trecut, Oituz Tg. Ocna, și-a reconcentrat ambițiile, a jucat din nou cu dăruire și iată-o iarăși în fruntea clasamentului. Pentru a obține însă victoria finală, va trebui să lupte din greu cu Partizanii Bacău, Energia și Constructorul, ambele din orașul Gh. Gheorghiu-Dej. Pe parcursul celor 13 etape, comisia de disciplină a sancționat 26 de jucători. La acest capitol, al disciplinei, trei echipe merită să fie evidențiate: Gloria Zemeș, fără nici un jucător suspendat și frunzele Oituz și Energia, doar cu cîte un jucător sancționat. (Ilie Iancu — corespondent).

BIHOR

Bihoreana Marghita (28 p.), Minerul Bihor (27 p.), Recolta Valea lui Mihai (26 p.) — iată ordinea celor trei frunze ale turului campionatului județean la care participă un număr record de echipe — 18. De altfel, în lupta pentru titlul de campioană sînt angajate, cu șanse egale, șase formații, ceea ce face campionatul mult mai atractiv. Pe parcursul celor 17 etape, însă, am avut prilejul să consemnăm și aspecte mai puțin plăcute. Au existat, în această toamnă, cazuri de încălcare a normelor eticii sportive mai multe ca oricînd, comisia județeană fiind obligată să impună sancțiuni săptămîni de săptămîni. Cea mai drastică a fost dictată împotriva echipei Forestierul Tileagd, care i-a fost suspendat terenul pentru 7 etape, iar unul dintre jucătorii ei, Alexandru Varga, a fost exclus din viața sportivă. De multe ori au gresit și arbitrii, unii dintre ei interzînd în mod cu totul personal regulamentul, vîdicînd rezultatele. Dar și-au primit

și ei pedeapsa. (Vasile Serecorespondent).

SIBIU

Prima parte a întrecerii a relevat cîteva surprize. Era greu de presupus, de exemplu, că echipe ca Record Mediaș, Carpați Mirsa și Metalul I. O. Sibiu, care anul trecut se zbateau pe ultimele locuri ale clasamentului, vor deveni în actuala ediție pretendenți la primul loc. Record Mediaș și-a luat în serios rolul de lider și s-a distanțat la 3 p de campioana ediției trecute Progresul Sibiu și Carpați Mirsa. Dar, prima parte a campionatului a oferit și aspecte neplăcute. Foarte mulți jucători, certați cu disciplina, au trebuit să apară în fața comisiei de disciplină pentru a-și primi sancțiunile. Cîteva nume: Negrea (C.F.R. Sibiu), Greavu (Construcții Sibiu), Feișan și Răiceanu (Voința Sibiu), etc., etc. Echipei Sparta Mediaș i s-a suspendat terenul (3 etape) pentru neasigurarea securității conducătorului de joc. Abateri au fost multe. Poate că returul... (Ilie Ionescu-corespondent).

BRAȘOV

Actuala ediție a campionatului se desfășoară la un nivel superior, majoritatea echipelor oferînd partide spectaculoase. Întrecerea este dominată de Politehnica Brașov care a realizat în tur un procentaj de puncte de invidiat: 25 din 26 posibile! Antrenată de Al. Dumitriu, formația studenților brașoveni și-a propus ca principal obiectiv promovarea în Divizia C, fapt pentru care se pregătește cu toată seriozitatea. Comportări bune au avut în această toamnă și echipele Măgura Codlea, I.C.I.M. Brașov și, mai ales, Olimpia Sînpetru. La polul opus se află Bazaltul Racoș și Ceramica Feldioara. Din punct de vedere organizatoric, campionatul s-a desfășurat în condiții mult mai bune decît în anii precedenți. (Carol Gruia — corespondent).

REVELAȚII ALE CAMPIONATULUI DE JUNIORI

MINERUL BAIA MARE

Prima echipă de juniori a Minerului Baia Mare, antrenată de Ștefan Weiss, a încheiat turul campionatului republican de juniori cu un bilanț excelent: locul I în seria a XIII-a, 10 victorii, un rezultat de egalitate, fără să cunoască înfrîngerea, golaveraj 42-8. Succesul juniorilor băimăreni este cu ațut mai merituos, cu cît ei a fost obținut într-o serie în care activează și două echipe orădene, Crișul și Olimpia, pretendenți la primele locuri ale clasamentului. Dar, așa cum am arătat, băimărenii s-au dovedit a fi imbatabili și hotărîți să repete, în returul campionatului, același comportare excelentă. S-au remarcat: Al. Varga (13 goluri înscrise), Iarovenko, Matei, Crisan, Mihalicic. (VASILE SARANU — corespondent).

CORVINUL HUNEDOARA

Evoluind în seria a XII-a a campionatului național, juniorii de la Corvinul Hunedoara n-au avut, în turul competiției, nici-un adversar care să le pună probleme mai deosebite. Elevii antrenorului Dumitru Pătrașcu n-au gustat încă din cupa înfrîngerii. Ba, mai mult, ei au reușit scoruri severe — 7-0 cu Vitrometan Mediaș, 7-1 cu Unirea Alba Iulia etc. — și o detașare în fruntea clasamentului (7 puncte față de a doua clasă, Metalurgistul Cugir), care-i scuteste de emoții în retur. Cei mai buni jucători ai Corvinului au fost fundașul central Nagy, mijlocușul Deliu și atacanții Giurgiu și Mureșan care, probabil, vor fi promovați în lotul seniorilor. Cel mai tânăr jucător este N. Nanos (14 ani), iar golgeterul echipei este Giurgiu, autorul a 14 din cele 41 de goluri marcate de echipa sa. (IOAN VLAD — corespondent)

PREA MULTE

ACTE DE

INDISCIPLINĂ

Campionatul de fotbal al municipiului București (cunoscut sub titulatura de categoria „Onoare”) și-a desemnat, nu de mult, liderul de toamnă. Acesta este Dinamo Obor. Elevii lui Gică Teodorescu au dominat încă din start întrecerea (primele opt etape au însemnat pentru oboreni tot atîtea victorii!), încheiînd turul cu trei puncte avans! Din luna martie, dinamoviștii vor reuși lupta așteptînd replici mult mai viguroase din partea echipelor I.C.S.I.M. (antrenor Aurică Teodorescu) — una dintre revelațiile turului, Automatica (H. Ghibănescu), Granitul (Olimp Mateescu) și Agromonia (Gh. Tătărescu), foarte tenace îndeosebi, în deplasare!

Prima parte a întrecerii ne-a prilejuit însă (mai mult ca niciodată) consemnarea a numeroase acte de indisciplină, unele foarte grave. În parte ele au fost generate de însăși comisia municipală (!!) care, față de primele „cazuri” a dovedit îngăduință și blîndețe, dînd astfel apă la... moară și altor jucători certați cu etica sportivă. De cele mai multe ori comisia s-a mulțumit să dea avertismente sau să dicteze sanc-

țiuni minore, cu toate că în foarte multe situații avea de a face cu recidiviști. Așa a procedat, bunăoară, cu echipele Triumf și Viscoza din a căror dispută a rezultat o încălcare de pomină între suporteri și oamenii de ordine! Ce decizie a dictat forul coresponsator într-un astfel de caz deosebit de grav? A suspendat, pentru cîteva etape, terenurile celor două echipe! Alt și nimic mai mult. Cu toate că Viscoza a mai provocat scandaluri și în anii trecuți pe terenurile I.C.A.B. și 23 August, iar Triumf chiar în actualul tur al campionatului, în partidele cu Granitul și U.R.E.M.O.A.S. Comisia de disciplină nu a putut să elimine din campionat respectivele formații (dacă ar fi intenționat s-o facă), intrucît nici cu echipele Vulcan și U.C.R. care activează în categoria Promovie și din a căror „dispută”, a rezultat o bătaie ca în filme, care a făcut vîlvă în cartierul Ghencea — nu a procedat cu intransigență.

În condiții cu totul necorespunzătoare s-au desfășurat și alte întîlniri care nu au constituit, și în înțelegem de ce, obiectul unor sancțiuni drastice. Este vorba de jocurile susținute, îndeosebi, de Accumulatorul, Avîntul „9 Mai” și Constructorul, echipa deținătoare a titlului de campioană. Iată de altfel o mostră de cum procedează comisia municipală. Portarul de la Granitul, Matache, s-a făcut vinovat de un grav act de indisciplină. Comisia municipală l-a suspendat 8 etape, în același timp ridicînd echipei Constructorului dreptul de a organiza, pe patru etape, meciuri pe propriul teren. Nu după mult timp însă, același comisie a redus sancțiunea Constructorului la 2 etape, iar pe Matache l-a lăsat să stea pe tușe numai trei etape!

O dovadă a slăbiciunii și lipsei de fermitate a forului municipal este și faptul că acesta permite ca multe dintre meciuri să se desfășoare pe terenuri neîmprejmuite și nu așa cum prevede regulamentul. Exemple: Luxor, Pasteur, Triumf, 23 August II, Accumulatorul, I.C.S.I.M., terenuri care au gîrdurile de sîrmă de 60-80 cm. Înălim, „obstacole” ușor de trecut de către huliganii (cum pot fi numiți alții cei ce intră nepoftiți pe gazon?) care vor cu orice preț să se răfuiască cu arbitrii, cu jucătorii oaspeți sau cu oamenii de ordine. E adevărat, comisia municipală a atras în repetate rînduri atenția — verbal și în scris — asociațiilor respective că le va suspenda terenurile dacă nu vor lua măsurile necesare de securitate și nu vor împrejmuia așa cum trebuie bazele lor sportive. Dar totul a fost trecut cu vederea, comisia n-a dictat nici o sancțiune în această privință.

Și dacă așa stau lucrurile, atunci de ce să mai mire pe cineva că jucătorii devin tot mai indisciplinați, că asociațiile desfășoară o slabă muncă de educație, că se înmulțesc continuu cazurile de invadare a terenurilor? Scandalurile, actele de nesportivitate petrecute în această toamnă pe terenurile bucureștene, cer cu acuitate o cu totul altă opțiōă din partea comisiei municipale de fotbal. Cer fermitate, intransigență față de abateri, operativitate în luarea unor decizii pe măsura faptelor săvîrșite. În caz contrar, vom continua să fim puși și în fața altor cazuri de indisciplină grave care, indiscutabil, nu fac cinste sportului. Nimănu!

DAN PORUMBACU

Floare rară

SEXAGENARUL DIN BUCIUMENI — VÎLCEA

Cu treburi prin București, sexagenarul Gheorghe Ziguțescu din Buciumeni — Drăgoești, județul Vîlcea, a do-rit mult să vadă și un anumit meci de fotbal: Steaua București — Steaua roșie Belgrad. L-a văzut și... s-a îndrăgostit de fotbal.

Intors acasă, s-a pus pe treabă, înființînd în 1969, cu sprijinul consiliului popular comunal, asociația Voința. Volei, oină, șah, tenis și, bineînțeles, fotbal, iată cîteva dintre disciplinele sportive practicate astăzi de tinerii din Buciumeni. Echipa de fotbal — seniori, cuprinde în rîndurile sale muncitori de la I.M.A., elevi, profesori și chiar un student de la Craiova, care, simbăta, vine în mod special pentru meci. În același timp, antrenorul-pensionar Gh. Ziguțescu a pus bazele și schimbului de mîine, alcătuiînd și o echipă de juniori și una de pitici. Echipa de seniori participă în grupa a III-a a campionatului județean sîtesc în care, după disputarea turului, ocupă primul loc în clasament,

fără să cunoască înfrîngerea! Ajutat mult de profesorul Gh. Cosma, căpitanul echipei, antrenorul voluntar depune strădanii deosebite pentru ca formația din Buciumeni să aibă o comportare merituosă și să promoveze în prima ca-

Echipa Voința Buciumeni-Drăgoești

tegorie a campionatului județean.

Și pentru ca seria inițiativelor îndrăgostitului de fotbal din Buciumeni — Drăgoești să fie completă, în acest an Gh. Ziguțescu a hotărît să facă pe plac și fetelor, înființînd și o echipă feminină de fotbal care a și susținut două partide — la Govora și Rm. Vîlcea — în compania echipei din Amărăștii, pe care a întrecu-o cu același scor: 1-0.

Activitatea vesnic-tînărului din Buciumeni este apreciată în mod deosebit de toate forurile județene (C.J.E.F.S.

Vîlcea. Comitetul județean U.T.C., Consiliul popular județean) care au alocat o sumă de bani necesară amenajării, pînă la 1 mai 1971, a unei baze sportive în comună care va avea, desigur, și un teren de fotbal. Indiscutabil, exemplul lui moș Gheorghe Ziguțescu, floare rară prin satele noastre, merită să fie evidențiat. Și nu-l de loc rău dacă se vor găsi alții care să-l imite. Sau măcar să încerce. Tot ar fi suficient.

ILIE IONESCU
corespondent

SUCCESE ALE CAMPIONATELOR LOCALE, LA SIGHIȘOARA

În afara divizionarei C. C.F.R. Sighișoara, fotbalul local nu stagnează. Astfel, de curînd, a luat sfîrșit campionatul municipal, la care au luat parte 13 echipe (4 la seniori, 4 la juniori și 5 la copii). La seniori, Metalul (antrenat de instructorul Dan Moise) a cucerit locul 1 fără nici o înfrîngere, sperînd ca în anul viitor să reactiveze în campionatul județean, după o întrerupere de un an. Barajul va decide... Juniorii și-au disputat și ei cu ardoare jocurile, oferînd spectatorilor meciuri frumoase, în care echipa Liceului nr. 2 (prof. Adalbert Sedereș) a câștigat toate meciurile, ocu-

pînd binemeritul loc 1. De menționat comportarea bună a echipei Școlii profesionale de ucenici, ocupanta locului secund.

Nici copiii nu s-au lăsat mai prejos, oferînd și ei dispute dirze și pline de spectaculozitate. Elevii profesorului Emil Mosora (Școala generală nr. 3) s-au dovedit mai constanți și mai buni, cucerînd în diviziile loc 1, fără nici o înfrîngere. În încheiere, nu putem trece cu vederea buna organizare a competițiilor, în care mîna președintelui C.M.E.F.S., Laurențiu Pakot, s-a făcut simțită.

PAVEL PEANA
corespondent

ANCHETA PENTRU DESEMNAREA CELUI MAI BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI S-A ÎNCHEIAT CUI ÎI VA REVENI „TROFEUL REVISTEI FOTBAL” 1970?

RĂSPUNSUL LA ACEASTĂ ÎNTREBARE, ÎN NUMĂRUL NOSTRU DE ANUL NOU

În mod practic, ediția 1970 a tradiționalei noastre anchete pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român al anului s-a încheiat.

La această oră, cunoaștem ordinea primilor cinci jucători în trei din cele patru criterii pe baza cărora se fac clasamente separate.

Comisia de organizare a anchetei a definitivat clasamentul alcătuit pe baza notelor primite de jucători în partidele de campionat (returul ediției trecute plus turul celei actuale a campionatului), un clasament care oferă numeroase surprize. De asemenea, am primit opțiunile celor 16 antrenori ai echipelor divizionare A și am alcătuit și clasamentul criteriului secund. Peste 60 de ziariști de specialitate, comentatori de radio și televiziune, scriitori care se interesează de fenomenul sportiv în general și de cel fotbalistic, în special, ne-au dat și ei buletinele complete și nu ne mai rămâne acum decât să facem... adunarea punctelor în vederea celui de-al treilea criteriu.

O lucrare de mare amploare, în care sintem acum angajați, o constituie întocmirea clasamentului ultim, cel pe baza opiniilor exprimate de cititorii revistei, de marea masă a iubitorilor fotbalului. În ultima săptămână, s-a înregistrat o adevărată avalanșă de scrisori. După cum s-a anunțat din vreme, termenul de închidere a anchetei, pentru public, a fost ziua de 20 decembrie. Înaintea acestei date, citeva mii de cupoane de participare s-au adăugat celor 4000 pe care le înregistrasem la apariția noastră de săptămîna trecută. La ora la care aceste rînduri pleacă spre tipografie, continuă să ne sosească plicuri, în special din

provincie, pe care încă le luăm în considerație, datorită faptului că poartă ca dată a poștei 20 decembrie sau chiar date anterioare. Regretăm că, probabil, vom fi obligați să anulăm acele scrisori care vor fi date posterior acestei date, dar clasarea voturilor, înregistrarea, numărarea lor, constituie o operațiune atît de vastă încît — dacă am prelungi termenul — nu credem că am mai putea avea rezultatul final în timp util, încît să publicăm rezultatul definitiv, în termenul propus.

Cu această ocazie, redacția noastră ține să exprime mulțumirile sale multor de cititori din toate colțurile țării care au participat la ancheta pentru desemnarea „TROFEULUI REVISTEI FOTBAL” 1970, mulțumindu-le totodată pentru rîndurile de apreciere asupra revistei noastre și felului cum e organizată ancheta, rînduri pe care — cu multă satisfacție — le-am găsit în sute și sute de plicuri care au poposit cu acest prilej pe birourile noastre.

Reamintim cititorilor noștri că pentru criteriile nr. 1 (note în campionat), nr. 2 (antrenori de Divizia A) și nr. 3 (ziariști) punctajul în clasament este de 5, 4, 3, 2, 1. În clasamentul final alcătuit pe baza voturilor primite de la masa de iubitori ai acestui sport, primul clasat va primi 10 puncte, următorul 8 și așa mai departe, deci acordăm la acest al patrulea criteriu un punctaj dublu, dată fiind marea pondere a opiniei celor ce urmăresc zi de zi activitatea fotbalistică.

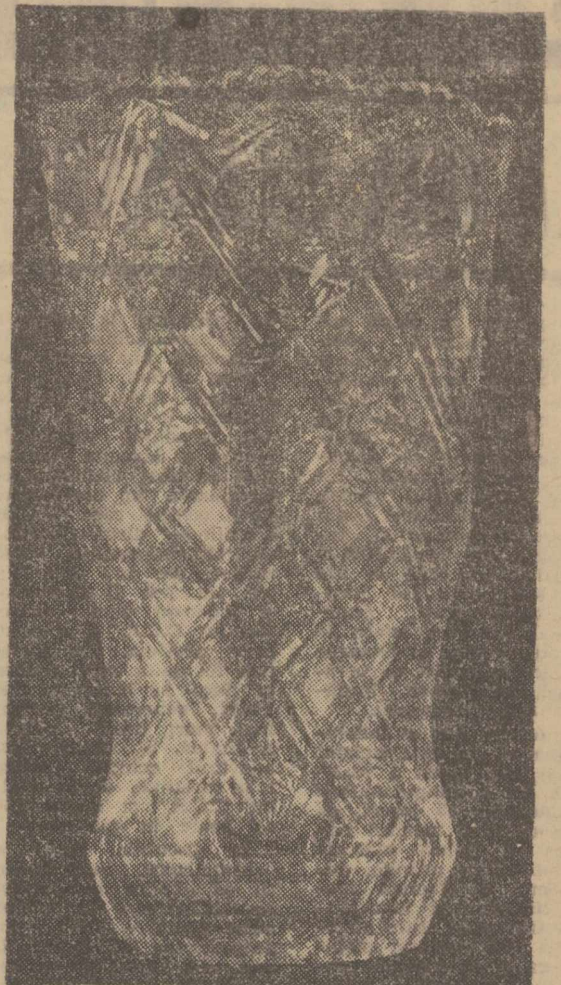
Prin comasarea acestor patru clasamente într-unul final, vom avea ordinea definitivă și îi vom cunoaște pe laureații anului care se încheie peste o săptămînă.

Cel mai bun fotbalist român al anului 1970 va primi din partea revistei „Fotbal” o splendidă cupă de cristal. În același timp, A. S. Loto-pronostic oferă laureatului un televizor „Miraj”. Vor primi, tot din partea redacției, cupe de cristal și aparate de radio, și jucătorii clasafi pe locurile 2 și 3.

Paralel cu ancheta, organizăm și un concurs pentru cititori. După cum am mai anunțat, acei care au — pe buletinele trimise — ordinea finală exactă a primilor cinci din clasamentul general, vor primi 10 abonamente gratuite, pe timp de un an, la revista „Fotbal”. În cazul în care numărul acestora va fi mai mare de zece, desemnarea viitorilor abonați gratuit la publicația noastră se va face prin tragere la sorți.

În numărul nostru viitor, număr festiv cu ocazia Anului Nou, cititorii vor găsi nu numai rezultatul anchetei, dar și ample detalii asupra ei: cele patru clasamente separate (comentate), preferințele individuale ale antrenorilor și ziariștilor, scurte date biografice asupra primilor clasafi, comentarii asupra activității lor în acest an etc. Iată deci, motive pentru a vă recomanda să vă rețineți din timp, la difuzori și la chioscurile de ziare, numărul nostru viitor.

Înminarea trofeelor și a premiilor, acordate celor mai buni fotbaliști, se va face în ziua de luni 28 decembrie, în cadrul unei mari festivități care va avea loc în Sala Fărcăș din Capitală, prilej cu care vor fi acordate distincțiile anului 1970 și pentru celelalte ramuri sportive. Festivitatea va fi completată cu un atractiv spectacol artistic.

Iată trofeul revistei „FOTBAL” — ediția 1970. Peste puține zile îl vom cunoaște pe posesorul său, al cincilea în șirul de laureați. Cine va fi? O vom ști, odată cu apariția următorului număr al revistei noastre.

PE MARGINEA CONSĂTĂTURII ANTRENORILOR DIVIZIONARI

1971 — SĂ CONSTITUIE UN PAS HOTĂRÎT PE CALEA AFIRMĂRII NOASTRE INTERNAȚIONALE

Vom începe rîndurile de față — referitoare la recenta Consătuire a antrenorilor divizionari A, organizată de F.R.F. — cu aprecierea unuia dintre participanți, Vintilă Mărdărescu, care în cuvîntul său a caracterizat-o drept una dintre cele mai instructive acțiuni tehnico-metodice la care a luat parte. Și vom mai adăuga, la rîndul nostru, spre deosebire de alte asemenea împrejurări din trecut, forul conducător al fotbalului nostru a reușit — prin intermediul Colegiului central de antrenori — să găsească de astă dată calea cea mai indicată și mijloacele corespunzătoare unei adevărate atmosfere de lucru și unui util schimb de experiență: un program judicios întocmit și limitat la scopul acțiunii, materiale de analiză și documentare, reale și competente prezentate, discuții deschise și constructive.

Cu alte cuvinte, o reușită acțiune organizatorică și pedagogică, cu un conținut instructiv, reflectat în diversitatea și mai ales în actualitatea problemelor abordate. Probleme care reprezintă, indiscutabil, fondul unor preocupări plasate tot mai insistent în centrul unei activități ce vizează în ultimă instanță reducerea, în perspectiva apropiată, a decalajului valoric dintre echipele noastre de club și cele situate în primul eșalon al soccerului internațional.

Și fiindcă Consătuirea antrenorilor s-a apropiat, printr-o dezbatere în general obiectivă, de sensul său real, ne-am propus să prezentăm în continuare cîteva dintre aceste probleme care s-au impus cu prioritate atenției generale și care sintetizează, de fapt, reflexul unei atitudini de viitor față de insuficiențele și de nerealizările din trecut.

În primul rînd, trebuie menționată remarcă justificată a

unor tehnicieni privind necesitatea organizării temeinice și a realizării la un nivel ridicat a instruirii timpurii, care să asigure numărului mare de talente de care dispunem, FONDUL PSIHO-FIZIC CORESPUNZĂTOR CERINTELOR de calitate în perspectivă. Pentru că, așa după cum a rezultat din discuții și cum de altfel se prezintă situația reală în momentul de față, o bună parte din neajunsurile în pregătirea seniorilor se datorează unor cauze care și au rădăcinile adînc înfipte în perioada abecedarului fotbalistic. Iar compensarea acestora, făcută mai tîrziu, cu măsuri mai mult sau mai puțin inspirate, poartă pecetea improvizatiei și a ineficienței. Mai mult chiar, pentru unii, însăși producția centrelor de copii — parte din ele după 5 ani de activitate — nu este încă în măsură să furnizeze, decît în limitele unor necesități mult prea restrînse, valori certe. Și atunci este și firesc ca munca de instruire la maturitate să întîmpine rezistența unui platon, dincolo de care cîștigurile de calitate apar ca izolate.

Dar, a te mulțumi cu explicații care să încerce a justifica nu numai neajunsurile preluate, ci și acelea ale activității prezente reprezintă evident o încercare de a fugi de răspundere. De aceea, ni se pare cu totul remarcabilă opoziția întregii mase de antrenori divizionari, care consideră că întărirea muncii de instruire — educația sub toate aspectele, atitudinea de îndrăzneală pentru a depăși barierele conservatorismului, înfruntînd uneori și riscul nereușitei, spiritul de inițiativă și pasiunea profesională pot atenua carențele care ne țin încă departe de treptele superioare ale fotbalului mondial.

În această idee, ni se pare deosebit de semnificativă — ade-

ziunea — chiar dacă pe alocuri s-au înregistrat unele rezerve — participanților la Consătuirea antrenorilor pentru ÎMBUNĂTĂȚIREA PROGRAMELOR DE PREGĂTIRE PE BAZA RECUNOȘTERII LA JUSTA SA VALOARE A FACTORULUI FIZIC ÎN ANTRENAMENT, destinaț să contribuie la dezvoltarea calităților specifice unui fotbalist de performanță ridicată: VITEZĂ, FORȚĂ și REZISTENȚĂ. De asemenea, introducerea testării jucătorilor pe baza metodelor Cooper și Astrand, mijloace eficiente nu numai de cunoaștere a potențialului fiziologic, ci și de pregătire a organismului în vederea marilor solicitări.

Un loc de seamă, în cadrul problemelor care vizează activitatea de viitor a echipelor noastre, l-a ocupat și acela al folosirii cu maximum de randament a perioadei pregătitoare de iarnă.

Rețin atenția, în special, indicațiile metodice date de Colegiul central al antrenorilor și — lucru care nu trebuie trecut cu vederea — preocuparea majorității acestora care răspund nemijlocit de instruirea echipelor divizionare, de a stabili etapele pregătirii, inclusiv turneele în străinătate, în funcție de scopul final al acestei activități: realizarea unui potențial de joc care să se manifeste la o cotă ridicată a nivel competițional intern, cît mai ales pe tărîmul confruntărilor internaționale. Pentru că — așa după cum preciza tov. Ion Balas, vicepreședintele F.R.F. în încheierea lucrărilor Consătuirii — anul 1971 va trebui să constituie pentru fotbalul nostru un pas hotărîtor pe calea unei reale afirmări pe plan european și mondial.

Mihai IONESCU

V. STANESCU S-A HOTĂRÎT...

Este vorba de lotul olimpic, pe care îl așteaptă două partide de calificare dificile: cu Albania, la 18 aprilie și 26 mai. În caz de victorie, echipa olimpică va avea de înfruntat pe învingătoarea din meciul Elveția-Danemarca. Pentru această „campanie” V. Stănescu și-a alcătuit următorul lot: M. Constantinescu (Dinamo) și Ghiță (Sport Club)-portari; Cheran (Dinamo), Ivăncescu (St. roșu), Bădin (Petrolul), Olteanu (F.C. Argeș), Vlad (F.C. Argeș), Stoicescu (Politehnica), Vigu (Steaua), Codrea (Rapid)-fundafi; Dineuță (Petrolul), Sălcănu (Dinamo), Pesca-

ru (St. roșu), Cojocaru (CFR Cluj)- mijlocași; Năsturescu (Rapid), Pană (Sport Club), Caraman, Oprea (Farul), Cuperman, Lupulescu (Politehnica), Fl. Dumitrescu (U.T.A.) și Györfi (St. roșu)- înaintași. Cu acest lot va porni la lucru V. Stănescu, în primăvara, pentru prima partidă, cea de la 18 aprilie, colectivul de antrenori propunînd să aibă loc în orașul Galați. Jucătorii vor fi convocați la stagii scurte, la date convenabile, care să nu afecteze campionatul și activitatea cluburilor cărora le aparțin jucătorii de mai sus.

PREGĂTIRILE JUNIORILOR U.E.F.A.

Această vacanță școlară este folosită de antrenorii lotului de juniori, așa cum am anunțat, pentru o perioadă de pregătire în vederea preliminariilor Turneului U.E.F.A. cu Turcia și Bulgaria. Este probabil ca această perioadă de pregătire să fie prelungită cu un turneu în Liban între 11 și 13 ianuarie.

AGENDĂ

TURNEELE SUD-AMERICANE

Se pare că, pînă la urmă, dintre toate proiectele de iarnă singurele care vor fi realizate vor fi cele ale lui Dinamo și Rapid București. Într-adevăr, venind special pentru a le perfecta turneele, impresarul S. Zakour a stabilit ca Dinamo să plece pe data de 12 ianuarie într-un turneu al că-

ruj Minerar va „prinde” Brazilia, Peru și Ecuador, cu durata pînă la 16 februarie. Printre adversari: FC Sao Paulo, Barcelona Guayaquil, Universitario Municipal Lima. Rapid va pleca la 19 ianuarie și se va însoția la 22 februarie, după ce va fi parcurs traseul Brazilia-Spania sau Italia.

Steaua a renunțat la turneul proiectat în America de Nord și Centrală, iar despre cel al U.T.A.-ei, după cum spunea antrenorul N. Dumitrescu, se știe că tratativele au eșuat. La ora actuală sînt plecate doar F.C. Argeș Pitești (în R.F. a Germaniei) și Petrolul Ploiești (în Grecia).

DAR ODIHNA JUCĂTORILOR?...

Una din problemele cel mai des și mai mult discutate a fost și este aceea a odihnei jucătorilor. Ceea ce-i mai curios însă, este faptul că nici pînă astăzi n-a fost rezolvată în mod definitiv și convenabil și, în mod practic, jucătorii noștri nu au o vacanță propriu-zisă. Este necesar ca jucătorii să aibă o perioadă de odihnă? Dacă da, este posibil în condițiile proprii fotbalului nostru, cînd — după sezonul de toamnă

sau după terminarea campionatului — și cit să se întindă? Iată întrebări care în mod normal și le pun și ni le-au împărtășit numeroși jucători de cîte ori se vorbeste despre această problemă. Răspunsurile nu le pot da decît antrenorii, colegiul lor, în colaborare, firește, cu Comisia centrală medicală. Ce-ar fi ca aceste două foruri tehnice să-și înscrie pe agenda lor rezolvarea, în sfîrșit, a acestei probleme?

ACȚIUNI LA PROGRESUL

Conducerea clubului Progresul a luat cîteva măsuri privind activitatea în timpul vacanței a membrilor diferitelor secții. Printre altele, a organizat o tabără, în care au fost încadrați numeroși juniori, printre care 30 de fotbaliști. Activitatea centrului de copii și juniori, întreruptă în această perioadă, va fi reluată în a doua jumătate a lunii ianuarie. La 24 ale lunii viitoare va avea loc ședința festivă de deschidere a noului sezon în acest centru.

STEUA

LA ORA STAGNĂRII

Inaugurând azi seria comentariilor asupra comportării echipelor noastre fruntașe în turul campionatului divizionar A, începem cu Steua, una din formațiile cele mai discutate în sezonul de toamnă. Și nu fără motiv. Ca și în campionatul trecut, ea nu s-a ridicat nici acum la nivelul așteptărilor, în dreptățile de posibilitățile — realist apreciate — ale unui lot cuprinzând jucători experimentați, internaționali, cu vechi state de serviciu, precum și elemente tinere talentate, cu perspective, ca Tătaru, Iordănescu sau Ștefănescu.

Nu încapă nici o îndoială că acest lot este capabil de mai mult decât a realizat în turul campionatului: 15 puncte în 15 jocuri, cu 5 victorii și 5 meciuri nule, cu 21 goluri marcate dar tot atâtea primite, după jocuri de factură modestă în general (excepțiile au fost rare), care au oglindit cam aceleași slăbiciuni ca și în sezonul precedent. Dacă aceste slăbiciuni au fost mai puțin evidente în partidele cu adversari indigeni, datorită nivelului mediu scăzut al campionatului nostru, în schimb ele s-au conturat puternic în meciurile internaționale și în special

le, înfringeri la zero) au mărit amărăciunea și îngrijorarea numeroșilor suporterți steliști. Fisurile din apărarea imediată, neconsistența jocului la mijlocul terenului, eficacitatea redusă a atacului, fluctuațiile au fost elemente determinante în comportarea unei echipe care — fără discuție — dispune de posibilități superioare realizărilor, dar în nici un caz nu pot fi asenărate și judecate prin prisma fostului C.C.A. și a resurselor acestuia. Un asemenea fel de a privi lucrurile duce la ignorarea realității, generează pretenții mai mari decât permite realitatea. Și acesta este adevărul: echipei actuale i se pretinde după „etalo-nul C.C.A.” și nu ceea ce ea poate în realitate.

În discuțiile, destul de contradictorii, care încearcă să explice comportarea nesatisfăcătoare a echipei, chiar slabă — după opinia antrenorului St. Covaci — s-a vorbit și se vorbește frecvent despre procesul de întinerire a echipei, început din 1968, despre jocul său (subînțelegând și pregătirea) și colectivul tehnic, adică cei doi antrenori, St. Covaci și St. Onisie, ca elemente

continuat să joace și în 1968/69 și chiar în 1969/70. De asemenea, treptat s-a trecut și la promovarea și folosirea tinerilor, pe măsură ce dovedeau că pot corespunde. Numărul de jocuri susținute succesiv constituie un indiciu despre modul rațional — după opinia noastră — în care s-a procedat.

În concluzie, măsura a fost necesară, procesul de reimpresă a lotului

era inevitabil (ca și la Petrolul, unde s-a urmat aceeași cale pentru reconstruirea echipei) și n-a constituit factorul principal care să determine comportarea nesatisfăcătoare din toamnă. Aceasta la nivelul lotului, pentru că în ce privește echipa, aici lucrurile se schimbă, după părerea noastră s-a gresit, cu repercusiuni asupra randamentului echipei.

CE A ARĂTAT EVOLUȚIA ECHIEI

Am fi nedrepti dacă n-am recunoaște unele realizări ale noii echipe. În primul rând am reținut CONTURAREA UNUI STIL PROPRIU DE JOC, bazat pe o TEHNICITATE RIDICATĂ (ca o compensație pentru deficitul de forță, consecință a remanierii lotului), un joc de ANSAMBLU MAI ORGANIZAT ȘI CURSIV, fără exagerări în defensivă și cu un pronunțat spirit ofensiv, o așezare destul de rațională pe teren, pe principiile lui 4-2-4 cu trecere, în funcție de joc și de adversar, la 4-3-3.

În această manieră de joc n-a fost însă continuată, realizările ca progrese individuale și de ansamblu — au fost minime, în ciuda condițiilor bune de pregătire, asigurate de o conducere înțeleasă și dispusă să acorde tot sprijinul, în ciuda talentului majorității jucătorilor tineri. Cauzele? Ele pot fi împărțite în două categorii, după factorii (antrenori și jucători) care le-au generat:

• Vom începe cu ceea ce am anunțat la sfârșitul capitolului precedent: **uneori, formația a fost alcătuită în așa fel încât ponderea au avut-o elementele tinere** (de data aceasta, folosirea a fost cu adevărat masivă), ceea ce a lipsit-o de suportul pe care în mod

lot și stabilirea unei idei de joc superioare acestor posibilități.

• Toleranță față de manifestările de joc individualist ale unor jucători tineri (Tătaru, Ștefănescu, Iordănescu, Ciugarin).

• Nehotărâre în alcătuirea unui „II” de bază stabil.

• Accidentări și indisponibilități care au determinat modificări.

• Lipsa de entuziasm și interes în pregătire și joc a unor jucători experimentați (de exemplu, Pantea). În general, aceștia nu au constituit întotdeauna un exemplu pentru cei tineri.

• Dar nici cei tineri nu s-au omorât cu firea atunci când a fost vorba de pregătirea organizată (nici nu mai vorbim de una în afara programului) și de joc disciplinat. Infumura-re și mentalitatea unora că au numai drepturi și nu și obligații i-au împins uneori pe panta indisciplinei (Tătaru) și spre un joc lipsit de calitățile proprii tineretii (Ștefănescu).

Toate acestea au deter-

PANTEA — un jucător înzestrat cu calități pentru postul de extremă, dar care înfizează să se realizeze. Și anii trec...

rarea realizărilor la sfârșitul turului, din ultimele 3 campionate:
1968/69, locul 11: 15-6-1
— 8-26: 22-13 p.

1969/70, locul 9: 15-6-3-6
— 37: 23-15 p.
1970/71, locul 9: 15-5-5-5
21: 21-15 p.

CE FACEM CU ANTRENORII?

Aiungem și la al treilea și ultimul aspect: colectivul de tehnicieni.

Desigur că nu pot fi contestate, totuși, meritele antrenorilor ST. COVACI și ST. ONISIE, sub a căror conducere echipa — cu lotul vechi și cel remaniat — a cucerit, succesiv, din 1967/68, odată campionatul și de două ori Cupa în 1968/69 și 1969/70, când s-a clasat și pe locurile 4 și respectiv, 3 în campionat. Munca lor însă, n-a fost scutită de lipsuri și erori, cum a rezultat de mai sus și la care adăugăm că ei au tratat cu înzădărită ac-tuale de superficialitate în pregătire ale unor jucători, alunecând pe panta — neîn-găduită — a cedărilor și concesiilor față de jucători în ce privește comportarea și obligațiile acestora din urmă, desigur asemenea atitudine contravenea flagrant hotărârilor luate în comun de biroul secției, conducerea clubului și înșiși antrenorii. Pe de altă parte, unele antrenamente au avut un continut monoton, neadap-tat la condiții de joc, iar jucătorii au fost supuși totuși, fără deosebire, la același regim de efort.

În mod obișnuit, la noi (și nu numai la noi), după un sezon slab, antrenorii sînt — aproape fără excepție — tinta criticilor. În semn de... gratulare. Ca și în cazul celor de la Steua. Au circulat chiar zvonuri că ei vor fi înlocuiți. Nu stim dacă conducerea secției s-a gândit la o asemenea soluție, cea mai ușor de pus în aplicare. Judecînd însă în principiu lucrurile ne punem întrebarea: cu cine să fie înlocu-

iti? Cu alți antrenori din „A” care, cu 2-3 excepții, au fost la rîndul lor înlocuiți odată sau de mai multe ori pentru aceleași motive, cu antrenori care n-au dat rezultate în Divizia A și s-au refugiat în categorii inferioare sau cu antrenori care n-au experiența practică a pregătirii unei divizionare A? Ce garanții ar putea prezenta o asemenea soluție?

Nu-i în intenția noastră să apărăm cauza celor în cazul de față, ci să pledăm în favoarea tuturor antrenorilor, pentru principiul întotdeauna valabil al continuității în muncă, al stabilității. În virtutea acestui principiu credem că este mai util să li se reînnoiască mandatul celor doi antrenori, ca o primă de încurajare sau — dacă vreți — ca o... sancțiune, și să li se dea astfel posibilitatea ca — justificînd încrederea acordată — să termine ceea ce au început. Petrolul, ca să revenim la acest exemplu, aflat în aceeași situație, a parcurs perioade și mai critice, chiar dramatice, dar n-a dezarmat și pînă la urmă a reușit, totuși cu O. Cernăianu la cîrmă tehnică. Cu răbdare, perseverență și încredere. Antrenorii Stelei trebuie să adauge la aceste calități și mai multă exigență și fermitate față de jucători și față de propria lor muncă și răspundere, pentru ca eforturile lor pentru reconstruirea echipei să fie în-cununate cu succes, redînd clubului strălucirea pe care a avut-o în fotbalul nostru.

Petre GAȚU

1967/68	1968/69	1969/70	1970/71
Suciu 7 Haidu 20	Suciu 23 Andrei 9	Suciu 28 Haidu 3	Suciu 15 Haidu 1 PURCARU 1
Sătmăreanu 26 —	Sătmăreanu 29 CRISTACHE 4	Sătmăreanu 29 CRISTACHE 22	Sătmăreanu 13 CRISTACHE 3
D. Nicolae 23 Hălmăgeanu 26	D. Nicolae 26 Hălmăgeanu 20	D. Nicolae 12 Hălmăgeanu 16	MIRAUȚA 8 Hălmăgeanu 11 CIUGARIN 15
ROTARU 19 Vigu 4	ROTARU 5 Vigu 30	— Vigu 28	— Vigu 15
Jenei 14 D. Popescu 24 Negrea 25	Jenei 15 D. Popescu 16 Negrea 25 ȘTEFĂNESCU 4	— NAOM 10 Negrea 27 ȘTEFĂNESCU	— NAOM 12 Negrea 6 ȘTEFĂNESCU
—	DUMITRIU 29	DUMITRIU 28 DUMITRIU 23	DUMITRIU 15 DUMITRIU 15
Sorin Avram 26 Pantea 6 Constantin 19 Voinea 25 TATARU 19	Sorin Avram 7 Pantea 23 Constantin 11 Voinea 29 TATARU 26 Creiniceanu 25 Soo 5 IORDĂNESCU 2	— Pantea 24 HELVEI 1 Voinea 24 TATARU 27 Creiniceanu 23 VLAD 1 IORDĂNESCU 5 MANEA 12	— Pantea 15 GRIGORE 1 TATARU 11 MARCUS 3 VLAD 4 IORDĂNESCU 12 MANEA 8

NOTA. — Jucătorii sînt grupați pe compartimente. În dreptul lor am notat numărul de jocuri disputate (în total) în campionatele din 1967—1970, precum și cele din turul sezonului 1970/71. Cu majuscule sînt scrise numele jucătorilor promovați, cu alte caractere ale celor ieșiți din lot, pentru a fi mai ușor de urmărit modificările survenite.

în cele din „Cupa cupelor”, cu Karpati Lvov și indeo-seb; cu P.S.V. Eindhoven, ale căror rezultate fultime-

decisive. Să vedem dacă așa stau lucrurile și în ce măsură sînt juste observa-țiile.

normal i-l dă experiența jucătorilor versați. Moralul tinerilor a fost zdruncinat la primul so.

• În unele cazuri, socotim că selecția a fost greșită și de aceea au ajuns în lot jucători (ca Naom, de pildă) cu un fizic necorespunzător cerințelor unui joc de angajament aspru și care nu poate fi dezvoltat.

• Capacitatea de efort sub limitele celor 90 de minute, rezistența redusă ca și unele inexactități în tehnica individuală dovedite în cursul meciurilor duc la concluzia că antrenamentele au „suferit” în privința duratei, intensității (diferențiate după tipul jucătorului) și a individualizării.

• Supraestimarea posibilităților reale ale actualului

UN PROCES FIRESC

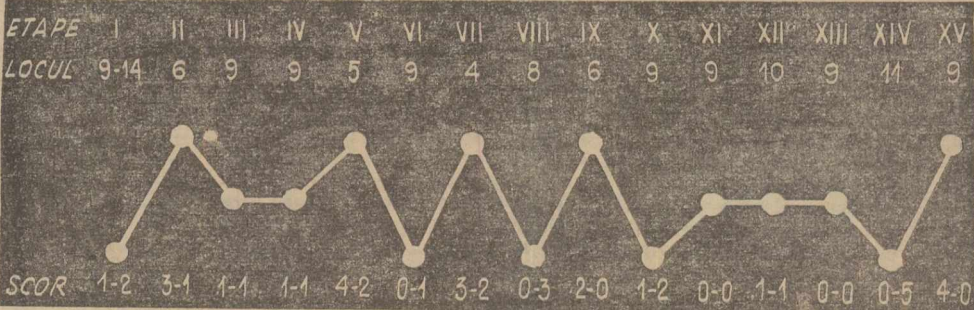
Era necesară întinerirea echipei? A fost făcută în mod greșit? Ca să găsim răspunsurile la aceste întrebări, să facem apel la tabelul de mai sus care înfățișează loturile din 1967/68 pînă azi și din care rezultă modificările succesive în componența lor.

Cum se vede, din lotul actual lipsesc — din diverse motive (indisciplină, randament scăzut, accidentări repetate, cereri de transfer) — D. Nicolae, D. Popescu, Jenei, Soo, Rotaru, Constantin, Creiniceanu și Voinea. Conducerea secției a apreciat la timpul oportun că — în

mod firesc — dintre jucători, o serie vor trebui să cedeze, mai curînd sau mai tîrziu locul și, în consecință, a trecut la pregătirea înlocuitorilor, la rodarea unor elemente tinere considerate că pot deveni titulari. La drept vorbind, dintre jucătorii eiștiți nu știm cîți ar mai fi putut face față rigurilor unui campionat și — mai ales — cerințelor unor jocuri internaționale.

La prima vedere se pare că s-a procedat la o remanieră masivă. Dar tabelul de mai sus demonstrează că s-a „operat” treptat. Unii jucători vizati au

DRUMUL ECHIEI STEUA ÎN TURUL CAMPIONATULUI 1970—1971

POLITEHNICA Iași,

O REVELAȚIE INCONTESTABILĂ

A scrie astăzi despre Politehnica Iași comportă un risc ușor de deslășit, pentru că judecățile de valoare nu pot fi încă definitive. Lipsa lor de stabilitate prezintă în trecut sezon, din exemplul paradoxal al campionatului 1968-69 când echipa s-a clasat modest după o primă jumătate de campionat triumfală (locul 3), din însăși evoluția ei fluctuantă pe parcursul acestei „felii” de campionat pe care o analizăm, când a alternat realizări excelente cu decepții surprinzătoare.

Poate cântarul nostru ar fi mai puțin sever, poate am încărea cuvântul scris cu mai puțină răspundere, dacă am avea convingerea că această echipă de studenți s-ar complăce la ora aceasta în familia divizionarelor noastre A. în

postura de „copil teribil” capricios și nonsalant, cu ambiții alimentate de înțimplări și minate de dezinteres.

Dar nu, conducerea tehnică a echipei a declarat în mod public că titlul de campion nu reprezintă o himeră, jucătorii înșiși s-au conectat la priza unei voințe dirijate de autoexigență. Cine i-a urmărit la meciuri și antrenamente a putut depista seriozitatea, elanul, voința și conștiința unei valori dobândite pe parcursul acestei jumătăți de campionat. Inflamați la ideea unei performanțe înalte, toți factorii răspunzători de jocul Politehnicii Iași s-au înscris pe o traiectorie care în general a impus. Dar nu avem certitudinea că întotdeauna și mijloacele au fost la înălțimea scopului.

maximă apărarea naivă a C.F.R.-ului din localitate. Etapa a X-a a adus la Iași o echipă clasată slab, pe spinarea căreia studenții visau un golaveraj rotunjit. Dar Progresul București s-a apărut cu o energie și un stil (antijoc) pe care îi le poate conferi numai disperarea și „Poli” Iași nu a putut dărui fortăreața cu un zid atât de gros de apărare. Dacă am încerca o analogie tactică, întrețerea lor a sugerat o luptă între două armate distincte: una echipată în zale strălucitoare, cu florete lungi și subțiri la șoldul unor cavaleri ce cunoșteau perfect regulile salutului și pașii de fandare; de cealaltă parte, o tabără înarmată cu cîmege și bolovani, decisă să dea la mir frumozilor cavaleri, mai înainte ca aceștia să exclame „en garde!”. Rezultatul? — meci nul, după o dominare totală a gazdelor. Lucrurile au revenit pe făgașul firesc cu a cel 3-2 cu Farul, apoi un meci pierdut la Arad, victorie facilă, acasă, cu S. C. Bacău.

Înainte de ultimul două etape, Poli se angajase în turnantă cu șanse reale: locul II în clasament și perspective trandafirii, pentru că Steagul roșu Brașov se deplasa la Iași, iar Jiul Petroșani nu avansa o garanție de invincibilitate. Dar planificarea nu s-a putut realiza. Steagul roșu a opus o apărare

Lupulescu, cel mai bine „notat” din trei atacanți ieșeni, într-o luptă cu perfortul echipei naționale. (Fotă din meciul Politehnica — Rapid 0-0)

FILMUL COMPETIȚIEI

Politehnica nu a avut un debut de bun augur în actualul campionat. S-a întors de la Ploiești cu trei goluri la pasiv în schimbul unuia singur administrat de ea, s-a încoronat în a doua etapă, pe teren propriu, cu o victorie dificilă în fața lui C.F.R. Timișoara. A fost primul simptom al slabei

sintetizase încă virtuțile fotbalului: după 20 de minute de dominare dinamică, în care portarii Iordache și făcăt minuni și șansa a colaborat cu ieșenii (relativitatea în fotbal își taie porțile grase, lăsând adesea logica să flămânzească). Politehnica Iași a dat o lecție de tactică, tehnică bună și vir-

JUCĂTORII FOLOSIȚI ÎN TURUL CAMPIONATULUI

JUCĂTORI FOLOSIȚI	MECIURI JUCATE	TOTAL MINUTE	NOTA MEDIE
1. IORDACHE	10	900	7,30
2. CIZIC	4	360	6,50
3. COSIAS	1	90	8
4. ROMILA	15	1350	7
5. IANUL	15	1350	7,85
6. STOICESCU	9	738	7,37
7. ALECU	11	827	7,50
8. PALL	9	765	7,11
9. SIMIONAȘ	11	870	6,63
10. GOLEAC	8	620	7,25
11. MARICA	15	965	6,98
12. LUPEA	5	270	6,20
13. GAVRILA	3	135	6
14. HANCERIU	1	45	7
15. INCZE	15	1311	6,66
16. CUPERMAN	15	1350	7,26
17. LUPULESCU	15	1320	7,40
18. MOLDOVEANU	14	1200	6,85
19. MĂRDĂRESCU II	4	195	5,33
20. DĂNILA	1	90	6

capacități a echipei de a răpune o apărare supraaglomerată.

Dar conjunctura (debut de campionat, precedent necreat) n-a avut darul să alarmeze, mai ales că următoarele trei etape au însemnat o salbă de trei bani de aur, aninată la palmaresul echipei: victorie convingătoare la București în compania lui Dinamo (1), surclasarea lui „U” Cluj și un meci egal cu F. C. Argeș pe gazonul din Pitești. După cinci etape, locul I în clasament! Nu mai putea fi vorba de o înțimplare. Echipa confirmase efectiv în prima treime a turului, iar meciul cu Dinamo București demonstrase criticilor de orice nuanță, capacitatea fotbalistice certe.

Această partidă estetică

tutii de spectaculozitate. Această victorie cu 3-1 a reprezentat poate momentul psihologic favorabil, suportul moral pe care s-au clădit apoi velleități și succese nescontate.

Etapa a VI-a a însemnat o nouă piatră de încercare: Rapidul Iași a realizat un punct, dar forța recunoscută a echipei bucureștene a reprezentat o circumstanță atenuată pentru gazde. În sfârșit, meciul cu Steaua de la București, cu rezultatul său viciat de arbitraj (presa a votat în unanimitate verdictul acesta). A venit apoi și rindul Universității Craiova să capoteze la Iași, după care, la Cluj, „triungul de fier” al ofensivei Politehnicii, Lupulescu — Cuperman — Moldoveanu, e exploatat cu eficiență

O ECHIPĂ CARE A ÎNVĂȚAT MULTE DAR NU TOTUL

Echipa Politehnica Iași s-a clasat la trei puncte în urma liderului, deținând alături de el recordul eficacității (26 de goluri marcate). Golaverajul nu este formidabil, pentru că cifra golurilor primite nu se situează foarte departe de recordul amintit (23 de goluri primite). Creșterea eficacității reprezintă poate „minunea” cea mai mare pe care a realizat-o această formație în metamorfoza ei pozitivă. Antrenamentul special, atent și asiduu cu înaintașii făcăt la Politehnica, este consecința unei stări de fapt pe care antrenorii Mărdărescu și Avastichioaiei au constatat-o, privind cifrele clasamentelor anterioare. Politehnica Iași pierde meciurile cu o regularitate înspăimântătoare la scoruri strînse, primind goluri puține, ce-i drept, fără ca la rîndu-i să poată marca. La Iași niște jucători din liniile de apărare, ne-au făcut odată această confidentă: „Cu fundășii se lucrează puțin, toată atenția se dă înaintării”. Cuvintele lor nu însemnau un reproș, ci o remarcă autoflatantă. S-a convenit ușor că predicția trăda încredere în componentii compartimentului defensiv și dorința legitimă de a lecu o meteahnă înrădăcinată adînc.

Eforturile au fost răplătite. Înaintașii au evadat din inhibiția veche, s-au pus pe marcat goluri în poarta adversă, performanța a fost posibilă și datorită descătușării tactice, în spiritul unui joc cu precădere ofensiv, la care și-au adus aportul și liniile de ariergardă. Să nu uităm că mijlocașii Politehnicii au fost niște ju-

aglomerată căreia Politehnica n-a putut, iarăși, să-i găsească antidotul. Rezultat: 0-1. Acum nu mai putea fi vorba de un accident ci de un diagnostic. În fine la Petroșani, pe zăpadă, cu Moldoveanu suspendat, cu moralul fărîmîțat de deziluzia etapei precedente, cu trei debutanți inimoși dar fără experiență, Poli termină printr-un eșec partidă, dar încheie onorabil, totuși, campania sa spectaculoasă de toamnă.

formații defensive prin excelență. Dominarea gazdelor a fost pregnantă, dar a lipsit ordinea tactică, firul călăuzitor, spiritul matur al jucătorilor, poate și cuvîntul inspirat așteptat de ei la cabine. Astăzi, după două corecții atât de păgubitoare. Politehnica Iași, sintem convinși, ar juca altfel, dacă prin absurd, situațiile s-ar repeta întocmai. Ar renunța la atacurile în valuri, frontale și uniforme, ar avea mai multă răbdare, mai mult tact. Ar pasa mai mult și ar ignora mai puțin direcțiile orizontale, cu scopul de a forța adversarul să iasă din birlog, la cîmp deschis. Și în vidul creat, ar trimite săgețile ei precise, un Lupulescu, Cuperman sau Moldoveanu, s-ar

infiltra un mijlocas, as ajunge (cum s-a mai înțimplat) poate și un fundas central cu gustul ofensivei.

O caracteristică evidentă a echipei ieșene a fost nebanuita ei putere de a forța destinul meciurilor după pauza dintre reprize. În cinci partide (cu F. C. Argeș, C.F.R. Cluj, „U” Cluj, Farul și chiar cu Progresul București) Poli Iași a întors șansa meciului cu fața spre ea în ultimele 45 de minute, perioadă cînd a și înscris aproape jumătate (12) din golurile sale. Evidența nu se pare semnificativă: această echipă are rezerve fizice și morale, beneficiază în general de îndrumări utile după o repriză de studiu pe banca antrenorilor.

CITEVA CUVINTE DESPRE CONDUCEREA TEHNICĂ

Indiferent dacă vrei sau nu, performanța meritată a Politehnicii Iași trebuie legată de numele antrenorului V. Mărdărescu. Asocierea apare logică cel puțin din două motive esențiale: antrenorul este nou venit (cu numai o lună înaintea începerii campionatului) și lotul pe care s-au grefat cunoștințele și experiența sa nu diferă de cel care anul trecut a scăpat „cu chiu, cu vai” de retrogradare. Ba, dacă te uiți atent, diferă puțin și cele două modificări care au afectat cantitativ și calitativ lotul (prin plecarea lui Constantinescu și Contardo) pledează tot în favoarea ideii enunțate. Antrenor cerebral și psiholog abil, Mărdărescu a înțeles din capul locului maldia echipei ieșene: o indisciplina generală (în jocul propriu-zis și în afara terenului) conjugată cu un moral demolat. Pe această rană a pus degetul noul antrenor, manifestînd intransigență la abaterile disciplinare („în prima săptămînă toată echipa a înfrînt la antrenamente, dar sancțiunile au fost exemplare și cum se vede, cu forță educativă, din moment ce nu s-a recidivat”, ne-a mărturisit el), ordonînd disciplina de joc, sădînd în conștiința unor jucători, cu false complexe de inferioritate, încrederea în forțele proprii. Conducerea tehnică a echipei nu

a ezitat să pedepsească sever (trei etape suspendare) un jucător talentat și cu priză activă la coechipieri și public cum este Stoicescu, pentru slab randament la un moment dat și atitudine deplassată. Și tot conducerea tehnică nu a ezitat să dea credit deplin, recuștigîndu-l, unui jucător de talent, cu potențe de joc adormite de netitularizare. E vorba de Incze. Mărdărescu a putut fi bănuț de subiectivism atunci cînd și-a introdus feciorul în echipă, un jucător fraged (18 ani) cu calități (gabarit, tehnică bună) dar și cu defecte (mobilitate scăzută, orientare încă defectuoasă în teren). Aportul lui Mircea Mărdărescu a fost progresiv (slab cu Farul, multumitor cu U.T.A. și Jiul), dar chestiunea poate fi interpretabilă. Noi nu o dramatizăm, înclinăm să plantăm fenomenul în zona firească a necesității de experiment și primeniri în viața unei echipe de fotbal, acolo unde încadrăm și promovarea unui Cosias, Hanceriu sau Dănilă. Nici nu exacerbam aportul personal al unui singur om, a cărui contribuție ar fi fost invizibilă fără colaborarea fructuoasă cu antrenorul secund, cu secția de fotbal, fără receptivitatea și bunăvoința conștiință a jucătorilor înșiși.

Ion CUPEN

MASĂ
ROTUNDĂ
ORGANIZATĂ DE
REVISTA
„FOTBAL“

Era o datorie a revistei noastre ca, înainte de terminarea anului, să prezinte opiniei fotbalistice evoluția echipei noastre naționale în unul dintre cele mai pline sezoane din activitatea ei, un sezon cu prezente semnificative și prețioase pe unele dintre cele mai celebre stadioane ale lumii, în compania selecționatei clasate în fruntea ierarhiei mondiale.

Dorind să oferim tuturor celor care se interesează de activitatea primului unsprezece al fotbalului nostru, câteva opinii dintre cele mai autorizate, redacția noastră a organizat o „masă rotundă” dedicată vieții, în 1970, a echipei naționale a României.

În acest scop i-am invitat la această discuție pe ANGELO NICULESCU, antrenorul echipei naționale, ION ALEXANDRESCU, secretar al F.R.F., dr. DUMITRU TOMESCU, medicul selecționatei, NICOLAE PETRESCU, antrenor federal și NICOLAE LUPESCU, unul dintre titularii de bază ai reprezentativei. Ei răspund, în cele ce urmează, întrebărilor formulate de redactorii noștri STELIAN TRANDAFIRESCU, PETRE GAȚU, EFTIMIE IONESCU și MIHAI IONESCU.

PARTIDELE ECHIPEI ROMÂNIEI
ÎN ANUL 1970

1 (219) Lima, 9.II
PERU — ROMANIA 1-1 (0-1)

A marcat: Lucescu
ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu (min. 81: Lucescu); Hălmăgeanu, Dinu, Mocanu — Dumitru, Nunweller VI — Neagu, Dobrin, Dumitrache, Lucescu (min. 81: Domide).

2 (220) Stuttgart, 8.IV
R. F. a GERMANIEI — ROMANIA 1-1 (1-1)

A marcat: Neagu
ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Mocanu — Dumitru, Nunweller VI — Neagu, Dobrin (min. 75: Gherghel), Dumitrache, Lucescu (min. 77: Dembrovski).

3 (221) Reims, 28.IV
FRANȚA — ROMANIA 2-0 (1-0)

ROMANIA: Răducanu (min. 46: Adamache) — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Mocanu — Dumitru (min. 46: Pescaru), Nunweller VI — Neagu, Domide (min. 46: Dobrin), Dumitrache, Lucescu.

4 (222) București, 6.V
ROMANIA — IUGOSLAVIA 0-0

ROMANIA: Adamache — Sătmăreanu, Lucescu, Dan, Mocanu — Dinu, Nunweller VI — Dembrovski, Dobrin, Neagu, Lucescu.

5 (223) Guadalajara, 2.VI
ANGLIA — ROMANIA 1-0 (0-0)

ROMANIA: Adamache — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Mocanu — Dumitru, Nunweller VI — Dembrovski, Tătaru (min. 74: Neagu), Dumitrache, Lucescu.

6 (224) Guadalajara, 6.VI
CEHOSLOVACIA — ROMANIA 1-2 (1-0)

Au marcat: Neagu și Dumitrache (11 m).
ROMANIA: Adamache — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Mocanu — Dumitru (min. 81: Gherghel), Nunweller VI — Neagu, Dembrovski, Dumitrache, Lucescu (min. 68: Tătaru).

7 (225) Guadalajara, 10.VI
BRAZILIA — ROMANIA 3-2 (2-1)

Au marcat: Dumitrache și Dembrovski
ROMANIA: Adamache (min. 28: Răducanu) — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Mocanu — Dumitru, Nunweller VI — Neagu, Dembrovski, Dumitrache (min. 70: Tătaru), Lucescu.

8 (226) București, 11.X
ROMANIA — FINLANDA 3-0 (2-0)

Au marcat: Dumitrache (2), Nunweller VI
ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Vigu — Dumitru, Nunweller VI — Neagu (min. 46: Tătaru), Dobrin, Dumitrache, Fl. Dumitrache.

9 (227) Cardiff, 11.XI
ȚARA GALILOR — ROMANIA 0-0

ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Lucescu, Dinu (min. 46: Hălmăgeanu), Mocanu — Dumitru, Nunweller VI — Neagu, Dobrin (min. 78: Domide), Dumitrache, Fl. Dumitrache.

10 (228) Amsterdam, 2.XII
OLANDA — ROMANIA 2-0 (1-0)

ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu, Lucescu, Hălmăgeanu (min. 46: Anca) — Dumitru, Nunweller VI — Dembrovski (min. 65: Domide), Dobrin, Dumitrache, Fl. Dumitrache.

ECHIPA ROMÂNIEI ÎN ANUL

1. CUM APRECIĂȚI BILANȚUL ANULUI 1970?

A. N.: Consider — iertată să-mi fie lipsa de modestie — că activitatea echipei naționale în 1970 a fost pozitivă. Însăși prezența ei la turneul final al C.M. constituie un succes. Participarea noastră la întrecerea din Mexic era importantă din punct de vedere tehnic, propagandistic și material. Tehnic, apreciez că echipa noastră s-a achitat onorabil într-o dispută cu reprezentative renumite ca Brazilia, multiplă campioană mondială, Anglia — fostă campioană mondială — și Cehoslovacia, confirmând buna comportare din preliminariile C.M. Contactul cu aceste formații ne-a dat ocazie nu numai să ne îmbogățim bagajul de cunoștințe, dar să ne și afirmăm ca echipă și prin ideea de joc.

I. A.: Bilanțul a fost bun și după părerea mea. Raportându-l la campionatul mondial, trebuie să subliniez faptul că este pentru prima dată când echipa națională a fost supusă și a trecut cu succes un examen de maturitate. De asemenea, ea a călcat cu dreptul și în preliminariile campionatului Europei. În ciuda

unor insuccese, în jocuri amicale, frecvente în viața unei reprezentative, care mențin pe ordinea de zi probleme de rezolvat în timp, repet, bilanțul — ca rezultate și comportare — este bun.

N. P.: Activitatea echipei naționale poate fi analizată sub două aspecte: ca rezultate — cucerirea de puncte în competiții — care creează palmare, și ca joc, cel care deschide perspectivele de viitor. Din primul punct de vedere, echipa a realizat — socotind și preliminariile C.M. — atât cit era, în mod normal, posibil în grupa de la Guadalajara, dar capacitatea ei este pentru mai mult. Ca joc, ea și-a cucerit un prestigiu și am avut prilejul să mă conving personal, din discuții purtate cu specialiști din Franța, Iugoslavia, Bulgaria, Ungaria.

N.L. După mine bilanțul este foarte bun pentru că am întâlnit adversari de valoare, de data aceasta. Găsesc foarte important faptul că echipa a ajuns să joace mai bine în meciurile oficiale decât în amicale.

2. CE CÎȘTIGURI, SUB RAPORTUL CALITATIV, A REALIZAT ECHIPA?

I. A.: Socotesc că cel mai mare câștig al reprezentativei, în anul 1970, îl constituie dispariția complexelor. Se știe că, înainte, la fiecare apariție într-un joc cu miză, în fața unui adversar renumit, selecționata trebuia să lupte împotriva acestui obstacol nevăzut care o învingea, de multe ori, chiar înaintea fluierului de începere al meciului. Rodarea îndelungată, în partide amicale, cu parteneri de certă clasă, au făcut ca situația aceasta să dispară. La eliminarea deficienței — cred eu — a contribuit în mod decisiv și atmosfera creată în sinul lotului reprezentativ.

N. L.: Lotul alcătuiește o adevărată familie. Vin cu mare bucurie acum, la convocările echipei naționale fiindcă îmi place atmosfera în care ne pregătim. Nu mai am reținerea și chiar teama dinainte când, eventualitatea unei înfringeri ne sporea complexul de inferioritate încercat de echipa națională în atâtea jocuri. Găsesc că ideea tactică a naționalei este foarte bună. Noi am constatat pe propria piele că se potrivește situației actuale a lotului. Cu ideea asta ne-am afirmat. Cu cele de dinainte, se știe foarte bine cât am pățit. Aici nu mai este vorba de aprecieri, este vorba de rezultate și de comportare care vorbesc mai mult decât orice alte considerații.

N. P.: Formula consolidată a naționalei a permis desfășurarea unei idei de joc convenabile, cu randament apreciabil. Aș adăuga la numitul element, pe acela al spiritului competitiv crescut. S-a mai remarcat aici că naționala noastră, care se comporta altă dată bine în meciurile amicale, dar capota în cele oficiale, a ajuns în cealaltă situație, cu siguranță mai folositoare: ea are prezente mult mai apreciate în partidele de acest gen, acum. Aș dori, de asemenea, să menționez că ideea actuală de construcție a echipei asigură, și pentru viitor, posibilitatea de remaniere, de improspătare a lotului. De altfel, exemple dintre cele mai strălucite, ca acelea ale echipelor Braziliei — sub directoratul lui Feola, sau Angliei — sub conducerea lui Ramsey — demonstrează că asemenea improspătări trebuie făcute operativ, fiindcă altfel se pierde timp în mod inutil. Și nu numai timp, ci și poziții câștigate.

D. T.: În afara câștigului tehnic, de care s-a amintit, a selecției bune, care — este necesar să subliniez — nu s-a lăsat influențată de părerile din afară, vreau să menționez factorul psihologic. În această direcție, echipa națională a crescut considerabil. Atmosfera de corectitudine și obiectivitate a conducerii tehnice față de jucători a făcut ca întregul lot să aibă o comportare disciplinată. Această regularizare a raporturilor a fost decisivă, după opinia mea, în acțiunea de creare a unui climat să-

nătos, favorabil efectuării muncii propriu-zise sub cele mai convenabile auspicii. Trec acum la aspectul medical al pregătirii lotului. tocmai pentru că 1970 a fost un an plin de învățăminte pentru noi. Cred că am realizat progrese sub aspectul muncii de recuperare a jucătorilor. Am beneficiat de aportul considerabil al medicilor de la cluburi cu care am lucrat în permanentă colaborare. La lot, programul de asistență a devenit mult mai complex, sub toate raporturile: medical, alimentar, traumatologic, psihologic. Socotesc că, dacă am fi dispus de date documentare directe asupra acomodării la altitudine, așa cum au beneficiat multe dintre celelalte echipe — Anglia, Republica Federală a Germaniei, Suedia etc. — am fi obținut o și mai rapidă și completă acclimatizare. Cred că sosirea cu o săptămână mai devreme în Mexic, ar fi adus echipa noastră într-o formă și mai ridicată în zilele meciurilor din grupă. Așa, această perioadă a avut plinul ei după prima întâlnire din optimi. Dacă există o serie de succese în domeniul pregătirii, trebuie să observăm că mai apar încă destule deficiențe la acest capitol. Antrenamentul nevăzut, la fel de important ca acela propriu-zis, nu se execută de către mulți dintre jucătorii noștri și, din această cauză, ei se prezintă cu multe capricii de formă. Cred că, la club, observarea atentă a vieții personale a fotbalistului reprezintă o obligație pe care o întinim la toate marile cluburi de pe continentul nostru. Fără acest riguros control, riscăm să pierdem foarte devreme fotbalisti care au atins o certă clasă internațională.

A. N.: Cred că câștigul principal al lui 1970 este formarea unui stil al echipei naționale. Atingerea unei forme superioare în organizarea și desfășurarea jocului, o concepție care să se transforme într-un stil, iată ceea ce am urmărit în mod permanent la echipa națională, iată ceea ce tindem să obținem. De aceea jucăm în aceeași idee, fie că meciul se desfășoară acasă, fie că el are loc în deplasare. Cred că un alt câștig îl reprezintă formarea unui lot de 20 de jucători de valoare apropiată, care poate face față și eventualilor ieșiri din formă sau accidentări. În cadrul lotului chiar, se poate efectua deci o selecție. Acum, prin stabilitatea formulei echipei naționale, cred că am ajuns așa cum era cazul cu ani și ani în urmă, când se spunea automat — de pildă — linia de atac Bindea — Beke — Ciolac — Schwartz — Dobay să pronunțăm acum — Dembrovski — Dobrin — Dumitrache — Lucescu. A intrat, deci, în obșnuința limbajului fotbalistic formula de echipă națională. În treacă doar, fiindcă s-a mai vorbit de mai multe ori despre acest aspect, as vrea să pomenesc doar despre creșterea considerabilă a spiritului de echipă.

3. PRIN CE MIJLOACE S-A RE

A. N.: Până am ajuns unde ne găsim azi, am avut de parcurs un drum presărat cu multe greutăți. Îmi amintesc că la început ne-am frământat mult de tot asupra metodelor de lucru și a principiilor de colaborare. Dar am răzbit și, odată cu formarea comisiei de selecție și stabilirea unor relații fructuoase cu cluburile, am pornit la lucru, bucurându-ne tot timpul de sprijinul Biroului federal și având în față drept călăuze două criterii: să nu sacrificăm campionatul și să nu transformăm echipa națională într-un produs de laborator. Considerând campionatul drept cel mai sigur mijloc de formare și pregătire a jucătorilor, am redus la minimum necesar antrenamentele comune ale lotului. Munca de selecție a durat, trebuia să dureze, dar după 6 luni de tatonări, încercări, verificări, observări și din nou verificări, lotul s-a cristalizat, a devenit stabil și abia atunci am început munca propriu-zisă de construire a echipei, fără să recurgem la modificări radicale. Acesta ne-a

fost, pe scurt, drumul până la bilanțul de astăzi. Totul a contribuit la realizarea lui, dar după mine rolul principal l-a avut concepția de joc. Ea i-a apropiat pe jucători, a generat între ei relații prielnice aplicării, ținând seama de particularitățile lor. Nu am pornit de la

o idee superioară a jucătorilor, au nici un moment brazilienii sau simplul ca noi, noi, cu calitatea noastră și poate părut și fluctuat am căutat să n nostru, să ne i

N. P.: Vreau să tribuția docume poate pentru pri la nivelul uzita Antrenorii lotul dispoziție nu nu se, despre adve ansamblu, da game, referiri partenerilor. În documentare fa deopotrivă antre torilor noștri. D preună cu docto am furnizat an fiziologice și ps jucătorilor, utile

4. CUM A AL CO

Răspunsul a tiat. Iată: Angelo Niculescu, Ion Alexandru Atacul.

5. CARE AU FOST PUNCTELE

A. N.: Mai întâi aș vrea să menționez că, în ceea ce privește alcătuirea lotului — și strins legat de aceasta a echipei pentru jocuri — condiția de bază căreia ne-am subordonat întotdeauna, fără rezerve, a fost starea de perfectă sănătate a jucătorilor. Sarcina noastră competițională a căpătat mai ușor și mai sigur conturul realizării atîta timp cît cei vizați — ca valoare și formă — să reprezinte culorile naționale, au fost apți de joc. Cînd însă au început să se ivească indisponibilitățile (Hălmăgeanu și Bădin, cărora le-aș adăuga aici, deși cu altă motivație, pe Boc), au apărut și unele probleme de formație pentru care timpul — dacă ne referim la „campania mexicană” — ne-a oferit numai soluții impuse de imprevizuri. Mai tîrziu, accidentările lui Dembrovski, Tătaru, Dinu și Neagu au completat lista unor neajunsuri de ordin obiectiv. Referitor la joc, principalele noastre slăbiciuni s-au manifestat, după părerea mea, pe de o parte în modul de rezolvare a unor sarcini și indicații tehnico-tactice cum ar fi: nerespectarea întocmit a formulei de aplicare a marcajului combinat, zonă și om la om; insuficiența presingului; realizarea greoaie a trecerii de la situația de apărare la aceea de atac, cu importante repercușii asupra finalizării; neajutorarea jucătorului

cu mingea, mergi rea acestuia în — cazul lui D... ori în situația a sprijinul coechi rii de acces spi Pe de altă parte echipei noastre pe planul reziste hice. Cu alte c spus că am avu în care capacitat zut vizibil — în tul de oră, deve jumătatea repriz pe fondul redu propriu s-au cre sari premisele d rite. Nu trebuie rea nici unele m psihică, de mîni a unei atitudin rată în situația miză, sau în fa de întrecere dî mondial — cazul comportarea noas influențată, mai iniția, de stări nate de complex activate.

D. T.: Aș adă perioade de căd s-a vorbit, depi mă, de adversar tr-o măsură tot de noi înșine at

CEL MAI FIERBINTE AL EXISTENȚEI SALE

LIZAT PASUL ÎNAINTE AL NAȚIONALEI?

posibilităților
am propus
jucăm ea
zii, ci pur și
cum putem
și defectele
aceea au a-
n orice caz,
cem jocul
nem stilul

daug și con-
fii, realizată
dată la noi
este hotare.

u avut ia
date preci-
ecători și
a chino-
re la jocul
un cuvânt, o
ă, adresată
ilor și jucă-
semena, im-
D. Tomescu,
orilor date
ogice asupra
fixarea con-

tinutului antrenamentului, orien-
tării acestuia.

A. N.: Într-adevăr, am avut
posibilitatea să cunoaștem sta-
rea jucătorilor noștri și pe ad-
versarii noștri, deci am știut ce
măsuri să luăm. Trebuie să su-
blinez că metoda observatorilor
la jocuri este folositoare. De
pildă, m-a ajutat mult faptul că
am însoțit pe Dinamo la Liver-
pool și am putut cunoaște mo-
dul britanic de joc înaintea par-
tidei cu Țara Galilor.

I. A.: După părerea mea, o
contribuție importantă a avut și
stabilirea de relații de colabora-
re și sprijin între federație,
cluburi și antrenorii lor. Biroul
federal, îmi amintesc, atunci
când a analizat activitatea echi-
pei naționale pe 1968/69 a hotărât
că una din măsurile menite
să sprijine reprezentativa este
convocarea unei ședințe cu re-
prezentanții și antrenorii clubu-
rilor. Rezultatul? Am găsit mul-

tă înțelegere la cluburi, care au
manifestat grijă față de pregă-
tirea selecționabililor pe care
i-au trimis la termenele convo-
cărilor. Mai relev reducerea pre-
gătirii centralizate și folosirea
turneeelor de iarnă, alcătuirea
unui program judicios de pregă-
tire, trimiterea de observatori și
alcătuirea unei documentări bo-
gate asupra adversarilor, ca ele-
mente care au ajutat efectiv și
foarte mult buna evoluție a e-
chipei naționale.

N. P.: Nu trebuie uitată con-
tribuția presei. Colaborarea cu
ea, mai ales înaintea meciurilor,
a creat o atmosferă prielnică
unei bune evoluții a echipei
noastre.

D. T.: Într-adevăr, așa a fost.
Echipa națională s-a bucurat de
sprijinul de care avea nevoie
din partea presei. Subliniez și
eu adevărul total a cluburilor
la acțiunile lotului reprezentativ,
relev atitudinea principală a
Biroului federal, care a sprijinit,
controlat și dirijat întreaga ac-
tivitate de pregătire a lotului
dar nu s-a amestecat în trebu-
rile colectivului tehnic; precum
și aportul neprecupețit al Biroului
C.N.E.F.S., care prin tovarășul
președinte A. Alexe a fost per-
manent alături de lotul național.
Sînt factori care, după mine,
au contribuit decisiv la buna re-
prezentare a fotbalului nostru
în arena internațională, ceea ce
a echivalat cu o propagandă de
necontestat a țării noastre.

6. ESTE OPORTUNĂ

REVIZUIREA ACTUALEI IDEI DE JOC A ECHIPEI NAȚIONALE?

Întrebarea aceasta, departe de
a fi constituit ecoul întîrziat al
unor critici aduse cîndva con-
ducerii tehnice a primei repre-
zentative, a rezultat aproape fi-
rească o încercare de a găsi solu-
ția care să se înscrie cit mai
aproape de adevăr, pe linia li-
chidării carențelor actuale a ace-
lor rîcnțe vulnerabile din jo-
cul echipei noastre.

N. L.: Stilul acesta practicat
de formația noastră representa-
tivă se potrivește cum nu se
poate mai bine posibilităților ju-
cătorilor de care dispunem. Și-i
permite, în același timp — în
măsura respectării sarcinilor și
a indicațiilor tehnice — să rea-
lizeze rezultate de valoare. Aș
vrea să știu dacă mai este ci-
neva acum care să creadă că un
0-5, de exemplu, în fața An-
gliei, jucînd după unii mai o-
fensiv, ne-ar fi fost mai util
pentru afirmarea fotbalului nos-

tru decît acei 0-1 de la Gua-
dalajara?

A. N.: Indiferent de aceste
considerații, trebuie să fie clar
un lucru: noi nu jucăm în oă-
rare. Și o spun de două, de trei,
de oricîte ori va fi nevoie
pentru a fi înțeles cu adevărat.
Noi jucăm la mijlocul terenului,
acolo unde încercăm să pre-
gătim mai atent, mai bine acți-
unile pentru a le asigura într-un
procent mai mare, șansele de fi-
nalizare în condițiile atît de di-
ficile ale replicii apărărilor ma-
sive și aglomerate. Că în cadrul
acestei maniere de joc va trebui
să acționăm mai pregnant ofen-
siv, asta este cu totul altceva!

D. T.: Adică ceva mai opera-
tiv la mijlocul terenului. Pen-
tru asta însă nu mijlocușii sînt
aceia care trebuie să-și res-
trângă jocul, ci înaintașii
cărora le revine obligația să se
demarce mai rapid, să se „ara-

te” pentru a fi în măsură să
primească oportun și în condiții
avantajoase, pasa.

I. A.: Resimțim totuși, la ora
actuală, o lipsă acută de înain-
tași cu o personalitate deosebită,
capabili să rezolve în anumite
împrejurări singuri situații care
să ducă la realizarea golului.
De aceea, consider că problema
cea mai importantă pe care o
avem de rezolvat este mai cu-
rînd descoperirea și formarea
atacantilor de clasă — categoria
apărătorilor este mai bine repre-
zentată — decît restructurarea
ideii de joc. Aceasta din urmă
ar fi astfel mai bine valorifi-
cată și, bineînțeles, consecințele
valorificării ei reale s-ar răs-
frînge în mod corespunzător a-
supra modului de acțiune și a
eficacității echipei noastre, ceea
ce în fond reprezintă finalitatea
preocupărilor noastre și în pri-
mul rînd, așa cum s-a exprimat
aici, a colectivului tehnic.

ARĂTA UN CLASAMENT PARTIMENTELOR?

destul de laconic, se înțelege, și nediferen-

u, Dumitru Tomescu, Nicolae Petrescu și Ni-
ză pentru următorul clasament: 1. MIJLOCA-
mediată (inclusiv portarul) 3. Atacul.

1. APĂRAREA IMEDIATĂ; 2. Mijlocașii; 3.

7. CARE SÎNT PROIECTELE PENTRU ANUL VIITOR?

Red.: Iată-ne, așadar, la sfîrșit-
ul discuției mesei noastre ro-
tunde. După ce am parcurs prin-
cipalele momente din cea mai
fierbinte activitate a reprezenta-
tivei, după ce am înregistrat o-
pinile diverse exprimate, vă in-

privind ridicarea potențialului
reprezentativei și perfecționarea
în continuare a ideii ei de joc,
că efectivul național; trebuie
lărgit cu jucători valoroși pe ca-
re numai și numai echipele de
club îl pot furniza. Esențialul pro-

văzut o săptămînă de pregătire
centralizată. Intenționăm, într-
cit considerăm reprezentativa o-
limpică drept rampă de lansare
a jucătorilor pentru prima gar-
nitură a țării, să lărgim nucleul
de selecționabili cu cei mai ti-
neri și mai în formă fotbaliști.
În rezumat, ambele acțiuni pre-
gătesc unsprezecele național pen-
tru dificila întîlnire de la 16 mai
cu Cehoslovacia la Praga din
cadrul Campionatului European.
La Cardiff ni s-a deschis per-
spectiva calificării și dorim ca ea
să capete un contur și mai pro-
nunțat.

D. T.: Din punct de vedere
medical, proiectele mele vizează
urmărirea atentă a stării de să-
nătate a întregului lot pentru e-
vidențierea unui pronunțat po-
tențial biologic, cit și o activi-
tate de recuperare mai rapidă a
cazurilor speciale, firește, cu sprijin
direct al medicilor de club.

I. A.: Federația și biroul său
vor veghea în continuare la apli-
carea măsurilor elaborate pentru
îmbunătățirea fotbalului la ni-
velul cluburilor și al echipelor
reprezentative. Pentru buna reu-
șită a obiectivelor majore ce ne
stau în față, am vrea să subli-
niem și să credem în același timp
că anul 1971 va fi, încă din pri-
ma zi, un an de muncă tenace,
competentă și plină de conținut.
Conducătorii de cluburi, antre-
norii și jucătorii trebuie să simtă
din plin marile responsabilități
ce le au pentru a sprijini echipa
națională. Calificîndu-ne și ju-
cînd la turneul final din Mexic,
fotbalul românesc a făcut dova-
da posibilităților sale de afirma-
re pe arena mondială. Campio-
natul European ne oferă acum pri-
lejul de a consolida acest cîștig
de necontestat.

N. L.: Proiectele mele? Perso-
nale: să mă mențin la forma
care m-a titularizat în echipa
națională și unde am cunoscut
cele mai mari satisfacții. Colective:
echipa României să cîștige
grupa I a Campionatului Euro-
pei și, de ce nu?, să fie consi-
derată la turneul final, ca și în
Mexic, marea revelație a anului.

VULNERABILE ALE REPREZENTATIVEI ÎN 1970?

indă la izola-
uni ofensive
ha de multe
știrea, fără
lor, tinere-
arta adversă.
herabilitatea
manifestat și
fizice și psi-
e, ar trebui
ioade de joc
efort a scă-
cial în sfer-
critic” de la
ecunde, cînd
potențialului
entru adver-
riri insisten-
locatității spo-
ute cu vede-
te de cădere
e, pe alături,
eamă exage-
întîlniri cu
or parteneri
ta fotbalului
zilei — cînd
fost puternic
în repriza
ionale domi-
ai vechi, re-

ținînd la ideea și stilul nostru de
joc, ne angajăm într-o luptă de la
egal la egal, încercînd a folosi —
fără să știm a le minui cum tre-
buie — arme, proprii adversarului.
Și încă ceva. Se pare că, în an-
samblu privind echipa, apărătorii
manifestă o rezistență fizică și
morală superioară atacanților. De
aceia mă întreb dacă nu cumva
pregătirea primilor este mai bună,
mai solidă în comparație cu a ce-
lorlalți?

A. N.: Aparent, da. În realitate
însă, trebuie să ținem seama de
faptul că jucătorii din sistemul de-
fensiv acționează pe spații mai
mici, grupați, sprijiniți, dublați. Și
apoi, în jocul de apărare însuși
adversarul, prin agresivitatea in-
tențiilor sale ofensive, ne obligă
la un efort determinat de durată
acțiunilor sale. Ceea ce nu se în-
templă în atac, unde nu ești for-
țat de nimeni, unde intervine spi-
ritul de conservare și stăpînește
ideea reușitei acțiunii prin repe-
tarea ulterioară a încercării.

I. A.: După mine, problema vul-
nerabilităților privind echipa no-
astră națională s-ar putea sintetiza
în trei puncte, și anume: 1. ac-
cidentările, amintite mai înainte;
2. neseriozitatea umora dintre ju-
cători, pe teren și în viața lor par-
ticulară, aceasta din urmă influen-
tînd decisiv capacitatea lor de

efort; 3. jocul inconsistent al ata-
cului, consecință a deficiențelor
manifestate și în echipele de club.

N. P.: Mai precis, jocul virfu-
rilor de atac în fața porții adver-
se. Acesta a fost punctul cel mai
nevalgic al echipei și nu modul
general de acțiune al jucătorilor
în atac care, după părerea mea,
a corespuns.

D. T.: Tot la capitolul acesta,
al „punctelor vulnerabile” ale anu-
lui 1970, aș vrea să mai remarc
două aspecte a căror importanță
este scoasă în relief de însuși efec-
tul lor asupra evoluției și rezulta-
telor obținute de echipa noastră.
Primul se referă la problema ac-
tizării mexicane, de care am
pomenit. Cel de-al doilea aspect
este legat tot de problema indis-
ponibilităților despre care, de ase-
menea, s-a mai amintit. Ceea ce
vreau să subliniez eu, este faptul
că numărul mare de accidentări
de ultim moment — așa cum au
fost anul acesta — face imposibilă,
în timp util, atît recuperarea celor
în cauză, cit și îndeplinirea forma-
lităților de deplasare pentru înlo-
cuiții pentru posturile deficitare,
cu jucători în formă din afara lo-
tului inițial. De aceea — așa cum
s-a întîmplat și la meciul cu Olan-
da — se recurge la improvizatii
al căror efect negativ se reflectă
în joc și rezultate.

vităm să răspundem la o ultimă
întrebare: ce proiecte sînt înscrise
pe agenda de lucru a anului
care vine, an care aduce pe prim
plan TENTATIVA DE CALIFI-
CARE A ROMÂNIEI ÎN TUR-
NEUL FINAL AL CAMPIONA-
TULUI EUROPEI?

A. N.: De fapt în 1971 fotbalul
românesc are mai multe tenta-
tive în afara aceleia formulate
în întrebarea pusă. Este vorba
și de jocurile preliminare olim-
pice, de cele ale echipelor de ti-
neret, în Campionatul European,
cit și preliminariile turneului de
juniori U.E.F.A. Ne aflăm, deci,
în pragul unui an al marilor
responsabilități din partea tutu-
ror factorilor ce răspund sau au
contingență cu fotbalul. Ca antre-
nor al echipei naționale îmi do-
resc același succes trăit cu un
an în urmă cînd ne-am califi-
cat în finala C.M. din Mexic. Co-
ordonatele muncii noastre pentru
dorita calificare au la bază expe-
riența pozitivă acumulată pînă
acum, observațiile furnizate de
ultima întîlnire a anului, amica-
lul Olanda — România. Au exis-
tat voci care imputau acceptarea
acestei partide, unii ar fi vrut
ca în ultima apariție representa-
tivă să aibă o altă alcătuire, ținînd
seama de starea de oboseală
manifestată de selecționabili.
Țin să subliniez că această în-
tîlnire era perfectată încă de acum
doi ani și ea trebuia onorată la
nivelul cel mai înalt posibil. Am
adus în discuție meciul cu Olan-
da deoarece el ne-a readus cu
picioarele pe pămînt, ne-a arătat
că avem încă de parcurs etape
importante în munca noastră

blemei este că pornim la drum cu
o experiență pozitivă pe care vom
căuta să o îmbogățim plecînd de la
posibilitățile reale pe care fot-
balul românesc le are la ora ac-
tuală. Referindu-mă la viitoarele
proiecte de pregătire ale națio-
nalei pot să spun următoarele:
jucătorii selecționabili își vor
continua antrenamentele la pro-
priile lor cluburi, urmăriți in-
deaproape de tehnicienii federa-
ției și de conducerea tehnică a
naționalei. Bineînțeles, într-un
climat de strînsă colaborare cu
antrenorii tuturor echipelor di-
vizionare care dau jucători la
lotul A. De altfel, la recenta
consfătuire a antrenorilor s-au și
dat indicațiile de rigoare.

Prima reunire a lotului va a-
vea loc în zilele de 6, 7, 8 apri-
lie, la București, acțiune ce in-
clude și un joc-scoală. Pentru
meciul amical cu Iugoslavia —
21 aprilie la Belgrad — s-a pre-

ici discuția, organizată de redacția revistei noastre în
legătură cu anul 1970 în viața echipei naționale, a luat
sfîrșit. Fără pretenția, evident, de a fi epuizat în totali-
tate întreaga gamă de probleme care au frîmțat viața
primei reprezentative în anul cel mai fierbinte al exis-
tenței sale. Dar cu speranța, mărturisită deschis, că am
reușit să punctăm măcar principalele aspecte ale unei activități pe
care o apreciem ca meritorie — cel puțin prin prisma prezenței Româ-
niei, după 32 de ani, la un turneu final al campionatului mondial —
și pe care o dorim în continuare, acum în pragul noului an, mai
rodnică și mai aproape de aspirațiile noastre, pe drumul unei ade-
vărate afirmări internaționale.

GH. STANCULESCU

DE VEGHE FOTBALULUI

Biografia sportivă a omului din fața mea este destul de lungă, dar parcă, în compensație, puțin spectaculoasă. Cu părul nins, aplecat peste biroul plin cu dosare, fișe de evidență și conștii de procese verbale și purtând parca pe umeri „poavă” de autor al planurilor de pregătire, frumos colorate care împodobește peretii încăperii, Gheorghe Stănculescu, „ne-a Gică”, așa cum îl cunosc și cum îl se adresează toți, începând de la cei care abia au cunoscut să facă primul pas dincolo de poarta stadionului, mă privește cu un aer parca puțin surprins, în spatele căruia se poate citi o umbră de emoție ușor disimulată.

— Ca jucător, primele activități mele s-au limitat pe parcursul a 15 ani în orașul Călărași, acolo unde am avut ca parteneri de echipă, printre alții, pe Mihai Mihăilescu și Sandu Negrescu. În tot acest timp, o singură dată mi-a suris șansa afirmării. Era în vara anului 1927, când mi s-a propus să joc la Venus București, alături de Lăpușeanu și Struska, dar pasiunea pentru cariera armelor a fost atunci mai puternică și am optat pentru aceasta din urmă.

și... Venus Călărași, până în ajunul războiului. Ca antrenor am început să activez din anul 1948. Primele succese de fabricație le-am obținut la „Construcțorul”, acolo unde am crescut, ca jucător, pe Tircovnicu, Eftimie, Nițulescu și Ion Alexandrescu. Un scurt popas la Arad, 1953—1955, la Știința din localitate și apoi din nou la București, unde am cunoscut, la puțin timp după aceea, cea mai mare satisfacție din activitatea mea sportivă.

Aici „ne-a Gică” se oprește puțin și, ca și când ar fi încercat să cheme drept mărturie toate amintirile anului său de glorie, rămâne un timp

rata muncă pentru meseria de antrenor aici se vede. Mai întâi în modul de realizare a selecției și apoi în îndrumarea primilor pași pe drumul însușirii corecte a tehnicii de joc.

— Apropos de tehnică. Preferința dv. pentru acest factor al antrenamentului sportiv se confundă, așa putea spune, cu însăși concepția pe care o aveți despre fotbal. Știu că ați redactat și o carte pe această temă. Ne puteți explica conținutul ei?

— Lucrarea intitulată „TEHNICA JOCULUI COLECTIV” cuprinde un ansamblu de exerciții complexe axate pe stereotipuri dinamice succesive în 2, 3, 4, 5 și 6 jucători. Ea reprezintă produsul unui studiu îndelungat căruia i-am dedicat mulți ani din viață, multă trudă, nopți de veghe și pasiune. Sunt convins că realitatea jocului — așa cum este prezentată în această carte — va putea fi, cit de curând, la îndemina celor care slujesc cu adevărat fotbalul.

— Când am părăsit încăperea cu planuri colorate agățate pe pereți, l-am lăsat pe „ne-a Gică” aplecat din nou peste masa de lucru scriind în colecția sa de registre și evidente. Pe drum, mergând, mi-a venit în minte o întâmplare din viața eroiului nostru povestită cu mult haz de unul din prietenii săi, antrenorul emerit Cibi Braun.

— Cu aproape 20 de ani în urmă, la Arad, cei doi amici s-au încins, sub pretextul unui pahar de bere, la o discuție aprinsă despre fotbal. Întreruptă, aproape de primul cîntat al cocoșilor, disputa celor doi a continuat indirect, până în zori. Fără replică, „ne-a Gică” reîntors acasă, s-a apucat să scrie și să-și argumenteze opiniile în fața unui prieten nevăzut. A scris toată noaptea peste 20 de pagini cu litere mărunte, aplecat peste masa sa de lucru.

Ca și în seara aceea, poate, când l-am lăsat scriind în încăperea cu planuri colorate, singur în împărăția evidentelor sale.

Mihai IONESCU

Din intimitățile gazonului • Din intimitățile gazonului

DIN FUNDAȘ DREAPTA... ÎN POARTA ECHIPEI NAȚIONALE

Cele două mingi, parca așezate pe-o imagine bandă rulantă, una plecând, alta venind, nu-i lăsaș portarului Coman o clipă de răgaz. Când rostogolindu-se jos lângă bare, când trimisă sus la pânjen, mingea suțată ori azvirlită cu mina de antrenor, îl supunea pe portarul echipei Dunărea Giurgiu la cazne grele.

Antrenamentul se sfârșise. În drum spre vestiar, cu pas rar și legănat, Coman sparse tăcerea: „Nea Tete, azi m-ai întins la maximum, dar nu-mi pare rău. Lucrați cu portarii cum scrie la carte. Da, nu-i de mirare...”

Actualul antrenor al divizionarei B, Dunărea Giurgiu este fostul portar Petre Mindru, cel care a apărut ani în șir poarta echipei Progresul. Nu s-ar putea spune că la începutul carierei sale Mindru n-a cunoscut satisfacții. Deși a preluat conducerea tehnică a echipei numai din vară, atunci când Dunărea abia scăpase de retrogradare, la sfârșitul turului giurgiuvenii ocupă locul VI în clasament — neînvinși pe teren propriu — cu perspectiva menținerii și în retur printre fruntașii seriei.

— Când am venit la Giurgiu mi-am dat seama că o serie de jucători vîrșnici nu mai corespund. Am reamintit la serviciile lor și am improspătat lotul cu o serie de elemente tinere de perspectivă, cooptate de la centrul nostru de copii și juniori ca și de la echipe din campionatul județean. Deși media de vîrstă a echipei nu depășește 22 de ani, rezultatele nu au infirmat să apară. Prin antrenamente zilnice cu maximum de efort, am reușit să îmbunătățesc jocul echipei. Ca urmare, o serie de elemente talentate au fost selecționate în lotul reprezentativ de tineret. Mă refer la Gruber, Bălan și Lesanu.

Ca jucător Petre Mindru

a deslușit primele slove ale fotbalului la Rapid, avându-i ca dascăli pe antrenorii Steinbach și Ghiuritan. După câteva luni, prietenul lui de copilărie Virgil Florea l-a luat la un antrenament al echipei Construcțorul. Supus unei probe pe postul de fundaș dreapta, pe care îl prefera, a corespuns pe deplin și antrenorul Bacinschi l-a titularizat în echipa de pitici. Dar la unul din meciuri portarul titular s-a îmbolnăvit și dintre toți puștii, Mindru fiind ceva mai dezvoltat, a fost preferat în poartă. La început, nu s-a arătat prea entuziasmat în noua sa postură, mai ales că pantalonii mătălași și tricoul cu coțiere atrănu pe el grele ca niște zale.

PETRE MINDRU

Debutul și l-a făcut în fața unei numeroase asistente într-un amical cu piticii de la Progresul I.C.A.S. în deschidere la meciul România-Polonia pe stadionul Republicii. „Am trecut prin mari emoții, și colac peste pupăză, își amintește Mindru, după meciul tăcut-meu văzându-mă în poartă mi-a tras seara acasă o muștră luată zdrăvăna, spunându-mi: „ce te tot tăvăleai pe jos. Dăia vîi mereu zdrăvit. Să nu te mai prind la fotbal”. Am apărut însă foarte bine și înec, înec, dreptunghiul cu bare și plasa „deveniseră pentru mine prima dragoste”.

După câteva meciuri la pitici, Mindru este trecut în poarta echipei de juniori, unde joacă împreună cu Tircovnicu, Eftimie, Panait,

Virgil Florea, Scarlat și Stănilă. Selecționările în tabelele naționale de juniori din vara anilor 1951—1952 de la Cimpulung Moldovenesc și Bistrița au însemnat rampa de lansare a celui care avea să apere mai tirziu poarta echipei Steagul roșu Brașov. Progresul București și de 5 ori pe cea a echipei naționale.

În 1953 devine student al Institutului Forestier din Brașov. Sub îndrumarea lui Silviu Ploesteanu își face rodajul la Steagul roșu. Apoi se transferă la Institutul Agronomic din București și joacă la divizionara B Știința. Talentul său începe să atragă atenția multor tehnicieni de elită. Cu consimțământul părinților, acceptă transferul la Progresul. Debutul în Divizia A nu este de bun augur, căci împotriva lui Dinamo București primește trei goluri dintre care două, marcate de Suru, rămân de neuitat. Anul 1956 coincide cu obținerea diplomei de inginer și cu deplina sa consacrare sportivă. În cei 15 ani de activitate neîntreruptă la Progresul, club pe care l-a slujit cu devotament, a fost selecționat de nenumărate ori în loturile reprezentative.

Acum când Mindru își depășește amintirile legate de stadion, nu poate uita nici odată, acel meci decisiv din anul 1963, disputat la Torino cu Danemarca, când după un meci dramatic a apărut formidabil și România a câștigat cu 2—1, victorie care a însemnat calificarea pentru Olimpiada de la Tokio.

„Iubesc fotbalul așa cum îmi iubesc propria-mi familie. Băiețelul meu Cristian-Petru n-a împlinit încă doi ani, dar am speranța că va deveni un redutabil atacant central, spaima portarilor. Iubesc nespus de mult profesia de antrenor așa cum am iubit mingea. Îmi iubesc jucătorii, pe care mă străduiesc să-i pregătesc cit mai bine și de care voi avea grije ca nici unul dintre ei, atunci când va abandona activitatea fotbalistică, să nu părăsească stadionul, pe ușa din dos, așa cum s-a procedat cu mine după 15 ani de activitate la Progresul. Poate meritam mai mult”.

Gheorghe NERTEA

„ÎN 1971, AȘTEPT DOUĂ PROMOVĂRI...”

— Vasile, am să te caut neapărat acasă după meci, i-am spus lui Ianul, în timp ce cobora scările tunelului care-l duceau iarăși în teren, după o repriză din meciul cu Steagul roșu Brașov.

Ianul călca meticuloasă, era cu gândurile duse în altă parte, poate la dificultatea acelei partide și la îndărătnicia celui adversar care nu voia să se dea bătut cu una cu două.

A prins din zbor cuvintele mele și oprindu-se, a cerut din priviri lămuriri firești. Nu mai era timp de explicații, suvoitul de jucători alerga spre gura tunelului și l-a luat cu el pe Ianul, căruia am mai apucat să-i arunc peste capul celorlalți: „Știi tu, pentru pagina aceea cu «jucători în intimitate»!”

După alte 45 de minute, același tunel fremăta de bucuria brașovenilor care marcase un gol al victoriei. Grupul lor a trecut în fugă, un stol gălăgios ce nici nu vroia și nici nu putea să-și ascundă exuberanța. L-a urmat Politehnica Iași, cea invinsă pe

teren propriu. Tunelul se prăbușea parca acum de atâtea tristețe, tactul obosit al crampoanelor pe ciment, puncta un cîntec al deznașdării. La coadă de tot, venea și Ianul. Nu mai avea cîteva de altă dată: dispăruse și aerul preocupat din timpul pauzei: Ianul mi s-a părut deprimat dar demn.

— Ce să facem, trebuie să învățăm să și pierdem, mi s-a adresat. În sfîrșit, bătaia de așteptări nu schimbă datele problemei, așa că vă aștept, bineînțeles...

Așa cum convenisem, după câteva ceasuri, i-am trecut pragul apartamentului. M-a întâmpinat cu zîmbet lara și puțin contrariat (mi-am dat seama că se străduia să înghesuie amintirea eșecului într-un colț al conștiinței, cit mai mic și mai îndepărtat). Intrasem într-un cuib de familie tîndă, așezată la drum lung și chibzuit. La bucătărie, sfîrșiau niște oale supavecheate de o femeie roinică cu fustă largă și creată așa cum poartă ardelencele: „Mama mea!”, face Ianul prezentările. În sufrageria

ordonată, alte formalități protocolare, pentru că de lîngă două cesti de cafea se desprinde soția lui Ianul și „duduia Mara” o fată subțire și blondă, poposită într-o vizită banală la colega sa de facultate. Vorbim nimicuri, discuția alunecă apoi pe un teren profesional, căci cineva a avut un antinevralgie pentru a potoli un dinte dușmănos. Studentele de anul VI în stomatologie au jonglat cu citiva termeni, la care noi ne-am mărturisit incompetența.

Și la un moment dat, am pus pe masă carnetul de însemnări. Ianul și-a tras mai bine scaunul sub el, pregătit pentru confidențe fotbalistice. „Tabăra” cealaltă s-a declarat la rîndu-i proșană și s-a retras cu grabă în camera cealaltă în momentul când un „lonu” mic cit o lingură de lemn, a dat semnale sonore că nu mai vrea să aormă.

— Cu ce să încep?

— Cu începutul, Vasile, cu primii tăi pași pe terenul de fotbal.

— În Născutul natal, la școala eu jucam cu o egală plăcere și îndeminare fotbal și volei. A

VASILE IANUL

— Tot înaintea central?

— Nu, la Gloria Bistrița antrenorul Copil 1, mi-a prezis că voi face carieră pe postul de fundaș central, obligându-mă să rămân acolo, la citiva metri înaintea portarului. La Politehnica Iași m-a adus antrenorul Augustin Botescu, în 1966, după ce mă răzuse, în postura de partener la citeva meciuri de verificare a echipei sale. De atunci, în echipă teșană mereu și la bine și la rău, adică și în „B” și în „A”, de trei ori în echipa reprezentativă de tineret...

— Mă lași să continui eu? Nu se împotrivește.

— Mereu atent, sobru, precis, în joc, mereu calm, echilibrat, politicos, deferent, ca un adevărat căpitan de echipă.

A tresărit, cu o grimasă aspră. — Stîlt că nu mai sint căpitan de echipă. Nea Gil mi-a retras această calitate, nemulțumit de jocul meu de la Arad.

— Ce senzație încerci fără banderolă pe brațul sting? Îl întreb în virtutea inerției, fără să-i respect (și mi-a părut rău), momentul de durere.

— Sufăr înrozitor.

— Hai să fim puțin mai veseli. Ce aștepti de la '71?

— Două promovări: În anul II la Facultatea de drept și o alta rivnită de mult și cu foc mornit... Acolo sus, în elita lui Dinu, Răducanu, Dumitrache, Nunweiller, cu tricoulul pe piept.

Ion CUPEN

EXPLICAȚII LA „SALTUL MIRACULOS“ AL FOTBALULUI OLANDEZ

Într-un foaier al elegantului hotel „Palace“ situat în localitatea Noordwijk de pe litoralul Mării Nordului, l-am cunoscut pe dl. JAN TIMMAN, membru marcant în comitetul executiv al Federației olandeze de fotbal. Fire sensibilă pentru sportul-reege, gata oricând să discute ore întregi nu numai despre staturile gazonului olandez, ci și despre problemele generale ale fotbalului, domnia sa a acceptat cu gențile și plăcere să acorde un interviu revistei „FOTBAL“. Dialogul nostru s-a înfiripat repede, nu înainte însă ca dl. Timman să-și aprindă Havana preferată.

— Cum explicați dv. succesul fotbalului olandez din ultimii ani, faptul că echipele de club s-au impus atât de repede pe arena internațională?

— Țeaua de terenuri existente și dotată cu tot ceea ce este necesar pentru practicarea fotbalului, ne-a fost ușor să organizăm competiții interne de mare anvergură pe grupe de vîrstă: 14-15 ani și 16-17 ani. Antrenorii nu le rămîine altceva de făcut decît să cutureze țara pentru a descoperi elementele de care au nevoie. Mai mult, pe fundalul acestor etajări de vîrstă, sub bagheta celor mai calificați antrenori, se alcătuiesc diverse selecționate naționale cărora le este asigurat un calendar internațional consistent. Astfel se creează posibilitatea maturizării viitoarelor speranțe ale fotbalului olandez. Cîteva exemple: „fundașul central Neeskens, din prima selecționată, care a debutat împotriva reprezentativei Ro-

jucători și acele echipe care dovedesc strălucire tehnică, care dau veritabile recitaluri soldate cu goluri. Brazilia, la campionatul mondial, mi-a furnizat, din acest punct de vedere, reale satisfacții sufletești.

— Ați avut sau aveți un idol al gazonului?

— Îmi place nespuse de mult răsfățatul Cruyff, dar la inima mea rămîne tot acel „fost mare“ Di Stefano, „briliantul spaniol“, cum îmi plăcea mie să-l alint în discuțiile purtate în cercul de prieteni. Intuiție, tehnică ireproșabilă, corectitudine, abnegație, universalitate, iată cîteva din trăsăturile distincte și obligatorii pentru a deveni o mare stea, așa cum le-a probat de-a lungul carierei sale sportive Di Stefano.

— În sfîrșit, o ultimă întrebare. Ce părere aveți despre fotbalul românesc și ce intenții are federația olandeză în privința largirii contactelor dintre țările noastre pe planul fotbalului?

— Ca unul care a însoțit echipa Olandei în 1968 la București, la acel 0-0, nu vă pot spune decît că a fost o surpriză plăcută să constat, ulterior, progresele României în domeniul fotbalului. A te califica la campionatul mondial din Mexic, a juca în acea infernală grupă unde oricare echipă ar fi tremurat înainte de startul Mondialului, a determina pe ziariștii și specialiștii competenți să scrie reportaje senzaționale despre comportarea reprezentativei României, toate la un loc spun, înfînt mai mult decît aș încerca s-o fac eu acum. Îmi permit ca în pragul unui nou an, prin intermediul revistei „Fotbal“, să urez fotbalistilor din România un succes asemănător în campionatul Europei unde ați și luat un start de învîdat. În privința viitoarelor noastre legături pot afirma cu certitudine că le dorim sincer a fi dezvoltate, atît la nivelul reprezentativelor, cît mai ales, la nivelul cluburilor. Bineînțeles aceasta în funcție de datele libere din calendarele sportive ale fiecărei țări.

— Vă mulțumesc pentru amabilitate.

Stelian TRANDAFIRESCU

În fotografia de sus: Neeskens (dreapta) a ajuns la 17 ani în prima echipă a Olandei și în formația lui Ajax datorită, mai ales, sistemului rapid și eficient de promovare a elementelor tinere aplicat de fotbalul din „țara lălelelor“

CONVORBIRE CU JAN TIMMAN, MEMBRU AL FEDERAȚIEI DIN HAGA

— Actul modificărilor structurale în organizarea fotbalului olandez, adoptat cu cîțiva ani în urmă, cred eu, e consecința directă a acestui salt miraculos, cum l-au denumit ziariștii. N-am să insist, firește, asupra acestui aspect cu multiplele lui fațete — stabilirea unor norme precise care au reglementat relațiile și raporturile jucătorilor — antrenori — cluburi — federație etc. În sinteză aceasta ar fi una din explicațiile pentru care Olanda a reușit să catapulteze rapid pe scena fotbalului internațional formații de certă valoare ca Ajax, Feyenoord, Sparta, P.S.V. Eindhoven, A.D.O. și altele. Toate, zic eu, se apropie de anumite cerințe impuse de fotbalul modern și exprimate de marile cluburi din alte țări.

— A avea echipe de club puternice înseamnă a avea asigurat și rezervorul din care să se pompeze continuu elemente talentate, apte de a trece cu ușurință grelele examene ce le așteaptă. Mă înțelegeți la ce mă refer...

— Firește! Nici nu ne-a trecut prin gînd să nu privim în față prezentul și viitorul fotbalului nostru. De aceea, federația de fotbal și-a fixat anumite obiective pe un termen de 5 ani privind dezvoltarea fotbalului în rîndul copiilor și juniorilor. Avînd baza materială asigurată, ați văzut cu ochii dv. re-

mănel, portarul Barth, care joacă acum în Belgia la Anderlecht, ca și nucleul de 7-8 jucători reținuți pentru lotul U.E.F.A. 71 provin și s-au afirmat în competițiile de care aminteam mai sus.

— Am văzut pe stadionul Olimpic, la meciul cu reprezentativa dv., o galerie infernală formată din cîteva mii de școlari. Și biletele nu erau chiar atît de ieftine...

— Simplu de răspuns. Copiii au acces liber pe stadioanele țării, în anumite sectoare delimitate, atît la meciurile interne cît și la cele internaționale. Este mijlocul cel mai direct de a-i atrage din fragedă vîrstă pe arenele sportive. Aici ei își cunosc idolii și învață să-l imite pe terenurile de lîngă școală, aici li se inoculează masiv „microbul“ fotbalului.

— O întrebare adresată nu conducătorului Timman, ci... spectatorului Timman. Cînd luați loc în tribună ce vă doriți în primul rînd: să nu piardă echipa preferată, sau să savurați virtuozitatea fotbalistilor?

— Am un singur principiu: fotbalul nu este fotbal dacă nu satisface și spectatorul, dacă el nu vede goluri. Sînt inamicii nr. 1 al jocului defensiv, al scorurilor albe obținute cu mijloace nepermise, uneori chiar brutale. Eu aplaud pe acei

„HARTA“ PRELIMINARIILOR OLIMPICE

Revista „FOTBAL“ a publicat la timpul potrivit o relatare privind tragerea la sorți a partidelor preliminare pentru turneul de fotbal al Jocurilor Olimpice de la Munchen.

Revenim cu cîteva informații de ansamblu. La cea de-a 13-a ediție a turneului olimpic de fotbal s-au înscris 84 de echipe, din care: 24 — din Europa, 20 — din Africa, 17 — din Asia, 13 — din America de Nord și Centrală și 10 — din America de Sud. Dintre acestea, vor lua parte la turneul final 16 echipe, astfel: Ungaria, în calitate de deținătoare a titlului olimpic, și R.F. a Germaniei, ca gazdă a turneului, calificate direct, precum și 14 echipe calificate prin preliminarii (4 — din Europa, 3 — din Africa, 2 — din Asia, 2 — din America de Nord și Centrală și 2 — din America de Sud).

Stabilirea celor 4 reprezentante ale fotbalului european ce se califică ca urmare a preliminarilor se face în două etape, după schema prezentată în numărul trecut al revistei.

Revenim cu detalii asupra preliminarilor pe celelalte continente:

IN AFRICA...

Desfășurarea preliminarilor africane se va face după un sistem asemănător celui din Europa. Partidele duble, eliminatorii, ale fazei I sînt următoarele:

Meciul A: R.A.U. — Tunisia
Meciul B: Algeria — Mali
Meciul C: Niger — Maroc
Meciul D: Guineea — Togo
Meciul E: Camerun — Gabon
Meciul F: Senegal — Nigeria
Meciul G: Liberia — Ghana
Meciul H: Zambia — Etiopia
Meciul I: Uganda — Sudan
Meciul J: R. Malgășă — Malawi

Faza a doua se dispută în trei grupe:
Grupa I: Învingătoarele în meciurile A, B și C.
Grupa II: Învingătoarele în meciurile D, E, F și G.
Grupa III: Învingătoarele în meciurile H, I și J.

Grupele se dispută în sistem turneu, tur-retur, iar echipele cîștigătoare se califică pentru turneul final.

...IN ASIA...

Cele 17 echipe participante au fost împărțite în trei grupe, astfel:

GRUPA I: Coreea de Sud, Japonia, Taiwan, Filipine și Malaezia.
GRUPA II-A: Birmania, Tailanda, Indonezia, India, Ceylon și Israel.
GRUPA A III-A: Iran, Irak, Kuweit, Liban, Siria și R.P.D. Coreeană.

Competiția pe grupe se desfășoară sistem

turneu simplu, în organizarea uneia din țările participante (respectiv — Coreea de Sud, Birmania și Iran). Primele clasate se califică pentru turneul final.

...IN AMERICA DE NORD ȘI CENTRALA...

Și în această zonă, preliminarile se desfășoară în două faze. În prima fază, echipele participante își dispută înfrîntările în sistem tur-retur în patru grupe:

GRUPA I: Mexic, Cuba, Bermude și Canada.
GRUPA A II-A: Guatemala, Surinam și Panama.
GRUPA A III-A: Salvador, S.U.A. și Barbados.
GRUPA A IV-A: Costa Rica, Antile și Jamaica.

În faza a doua, cîștigătoarele celor 4 grupe participă la un nou turneu, tur-retur. Se califică pentru Munchen echipele clasate pe primele două locuri în acest turneu.

...ȘI IN AMERICA DE SUD

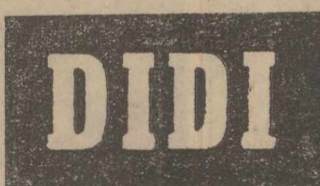
Calificarea celor două reprezentante ale fotbalului sud-american se face printr-un turneu simplu, la care iau parte toate cele 10 echipe înscrise (Argentina, Bolivia, Brazilia, Chile, Columbia, Ecuador, Paraguay, Peru, Uruguay și Venezuela). Turneul va fi organizat de federația columbiană, iar primele două clasate se califică pentru Munchen.

CRITERII DE CALIFICARE

În cazul partidelor duble eliminatorii (prevăzute pentru faza întâi în zona europeană și în cea africană, precum și pentru faza a doua a grupei a IV-a europene), rămîne în continuare în competiție echipa care realizează mai multe victorii asupra partenerilor de joc. Dacă victoriile sînt împărțite, contează golaverajul. În caz de egalitate de golaveraj, departajarea se face prin prelungirea meciului retur cu două reprize a 15 minute. Dacă egalitatea persistă, se recurge la sistemul serilor de 5 penaltii. De remarcat că, spre deosebire de cupele europene intercluburi, golurile marcate în deplasare nu se dublează.

În cazul turneeelor, fie simple (fiecare cu fiecare, cîte o partidă), fie tur-retur (fiecare cu fiecare, o partidă „acasă“ și alta pe terenul adversarilor), clasamentul se întocmește după numărul de puncte și, în caz de egalitate de puncte, după golaverajul prin scîdere. Dacă egalitatea se menține, se recurge la o partidă suplimentară, pe teren neutru. În cazul în care, după 90 de minute de joc, scorul este egal, partida se prelungește cu două reprize a 15 minute. Dacă nici astfel nu se desemnează un învingător, se recurge la sistemul serilor de 5 penaltii.

ing. EUGEN PETRESCU

INTRANSIGENȚA PERSONIFICATĂ

Cîteva rînduri, laconice, bătute de clapele telexurilor: Didi, ajuns la Buenos Aires, de la Lima, l-a trecut pe tușă pe jucătorul nr. 1 al lui River Plata, Daniel Onega. Se pare că între directorul tehnic al cunoscutului club argentinian și una dintre marile vedete ale acestuia există un puternic conflict. Parcurîndu-și știrea, mi-am adus amînte că Didi a început așa toate noile lui momente din viața de antrenor. La Crystal Palace din Lima, la echipa Perului... Cu măsuri drastice, printr-o intransigență pe care povestea aceea cu fumatul („pedepsi-tul“ principal al interdicției luate față de Cubillas, Rubinos și ceilalți internaționali peruvieni fiind... ei înșiși) o exprimă mai sugestiv decît orice altceva.

Curioasă și, într-un fel, nefelică carieră a avut și Didi! Mai ales dacă o compari cu poteca lui, plină de soare și de liniște, a lui Zagalo. Și nu știu dacă meritele lui Waldo Pereira nu sînt înfînt mai mari decît ale omului care a dus la victoria a treia echipa Braziliei. Nu este nici o exagerare cînd se afirmă că de la Didi s-a născut ideea faimoasei tactici cu care Brazilia — cea mai mare echipă a Braziliei — umea, pe pîmînt scandinav, lumea: Didi — Zito — Zagalo, trioul inteligent și al fineței, dar în primul rînd Didi. Gloria cea mare avea să-l mai îmbrățișeze doar o singură dată (Chile, 1962) pe jucătorul care gîndea cu o repeziune și o varietate uluitoare. (Se spune că doar Gerson mai „dictează“, ca el, rolurile în teren, fără să se audă o crîcnire...). Momentele de însoțitoare s-au succedat ritmic:

„Episodul Real“: învins, fără să joace măcar, de Di Stefano, firește om cu alte drepturi și atîtuiri la Madrid: luntile de încercare zadarnică de a găsi o ușă deschisă spre direcția tehnică a unui club din Rio: oferta de ultimă oră din Peru, acceptarea unei situații, nu tocmai de învîdat, de jucător-antrenor; cînd a transformat pe Crystal într-o echipă ca lumea, federația din Lima s-a bătut să-l aibă ca antrenor al naționalei. Și l-a avut. Didi a scos Argentina din luptă, și a ajuns cu se-

ce este persecutat de antrenorul său. Didi replica: „Onega este unul dintre fotbalistii argentiniani. El trebuie să fie exemplu pentru tineri și nu să joace în diluant. Oamenii de 24 de kate al echipei au obligația dublu“. Și trăscuribul Daniel continuă să stea pe tușă.

Prezicerile se înnulțesc, socotindu-l pe Didi un „fost director tehnic la River Plata“ în cîteva săptămîni, „Metronomul“ Braziliei, pe cîmpurile de bătălie din Suedia și Chile, nu se sperie. „Niciodată n-am cedat presiunilor, chiar dacă a trebuit să plătesc cu o jumătate de an de stat pe tușă, ca la Madrid. Nu voi da înapoi nici acum. Știu că, mai curînd sau mai tîrziu decizia mea

ver Plata îi pune totul la dispoziție. Didi avertizează: „Orice avantaj material nu mă poate cumpăra ca antrenor. Pe teren, numai conștiința și sentimentul profesional îmi comandă“. Ce a urmat, se știe. Omul acesta pădit nu-și vinde intransigența. Onega, enervat și urmîrind zgîndărirea sentimentelor de admirație ale numeroșilor suporteri, declară

va fi justificată de fapte. Nu se poate altfel. Am luat-o cu toată corectitudinea și din cele mai bune intenții. Iată, facem și o prinoare: în cel mult trei luni, Onega îmi va mulțumi pentru ceea ce el numește acum persecuție...“

Acesta este Didi — intransigentul.

ef. i.

SECRETUL LUI PARTIZAN BELGRAD

SE NUMEȘTE ZEȚ

Derbiul turului între Partizan și Steaua roșie a fost câștigat de Partizan cu 2-1 în min. 90. Bora Giorgievici căpitanul alb-negrilor își manifestă în acest mod bucuria

A căzut cortina peste prima parte a campionatului iugoslav de fotbal. În spatele ei actorii — fiecare după o reușită sau o înfrângere — își fac bilanțul, se bucură pentru ce au realizat sau regretă pentru ce au pierdut în această primă parte a întrecerii. Urmează zile de odihnă, apoi unele echipe vor zbura peste ocean pentru jocuri în cadrul tradiționalor turnee sud-americane, iar altele vor prefera vechiul inserat coastă dalmată drept cadru pentru pregătiri.

PARTIZAN — CAMPIONA DE TOAMNĂ

Alb-negrii din Belgrad au sîrbit în rînd iubitorilor de fotbal proteste vehemente cu iz de scandal public, fiind, în vară, cu o lună înaintea începerii campionatului iugoslav, au achiziționat pe antrenorul Gojko Zeț, care activează la o echipă din diviziunea a doua O.F.K. Tranzacția — deși perfect legală — a fost „tratăta” totuși de opinia publică, ca lipsă de fair-play, trezind discuții, cu tot arsenalul de provocări și amenințări caracteristice unor asemenea evenimente.

Dar spiritele s-au potolit și Gojko Zeț, cel mai tânăr antrenor din prima divizie (34 ani), și-a început munca. Rezultatele ei s-au materializat duminică de duminică în etapele de campionat, culminînd cu titlul de campioană de toamnă. Partizan echipa cu valori fotbalistice de prima mînă, nu a fost capabilă ani în șir să-și încheie rîndurile, jucînd rolul secundar în campionat. Sub îndrumarea lui Zeț, Partizan, reușește un excelent sezon fotbalistic și jocul, de apreciată valoare. Zeț a adus multe elemente de joc noi, jucătorii l-au înțeleși și acceptat și rezultatele n-au întârziat. Pentru amatorii de statistică consemnăm că echipa a pierdut prima partidă în etapa XI-a, iar primul gol l-a primit în etapa IX-a (!) după 738 minute de joc! Partizan nu a jucat întotdeauna cel mai bine, dar în mod cert a fost echipa cu cele mai puține fi-

STEUA ROSIE ÎNTRE CAMPIONAT ȘI C.C.E.

În schimb cea mai populară echipă din țara vecină a deziluzionat. Un start foarte slab, o oarecare revenire pe la mijlocul turului și din nou jocuri slabe în final, lată tristul bilanț al campionilor. Echipa cu cel mai mare număr de susținători nu a câștigat nici un joc în deplasare și, fără eforturile supervedetelor, Dragan Gecali, poziția în clasament ar fi fost și mai slabă. Luîndu-și „acți” de la titlu, stelistii speră reabilitarea cu C.C.E. unde au ajuns în „sferturi” eliminînd pe campioanele Ungariei și României. Dacă vor reuși să depășească pe Karl Zeiss Jena vor compensa în fața fanatilor susținători comportarea slabă din campionat.

HAJDUK ȘI DINAMO ÎN TRENA LUI PARTIZAN

Lustifa și Beara, tandemul care se ocupă de echipa din Split, amenință poziția liderului. Băieții lui Dragan Holter au mari șanse la campionat și Beara spune că „marinarii” lui vor reuși în primăvară să readucă la Split, după 20 de ani, titlul de campioană.

Dinamo Zagreb cu romanticul Cealkovski la cîrmă, deține poziția III-a în clasament și, deși antrenorul „albastriilor” declară modest că acest prim an înseamnă „consolidarea rîndurilor”, cei care-l cunosc pe Zlatko, afirmă, că returul este arma secretă a ambicioșului antrenor cu care Dinamo îi va surprinde pe toți în lupta pentru titlu.

...MULTE DECEPTII

Dintre divizionarele de la care suporterii așteptau o confirmare a comportării din anii trecuți, au deziluzionat mai ales O.F.K. Belgrad, Vojvodina și cele două echipe Zeleznicar și Sarajevo. Dar Petrović, Trivić, Mušević și Bukal căpitani echipei susținute au stat mai mult pe tușe pentru abateri disciplinare „contribuind” ca echipele lor să evolueze mai șters. De la Radnicki și omonima ei din Kraguevac suportorii nu așteptau prea

mult deoarece aceste echipe, alături de Velej și Olimpija, ocupă întotdeauna mijlocul „dulce” al clasamentului.

Pentru lanterna roșie candidează mai multe echipe, dar Sloboda Tuzla și Bor sînt cele mai amenințate.

...ȘI O REVELAȚIE: TRVENKA

Cititorii revistei „Fotbal” cunosc, dintr-un reportaj anterior, peripețiile prin care a trecut această echipă din satul Vojvodinei care a reușit în acest an să devină colegă cu Partizan, Steaua roșie, Dinamo, etc. „Minunea” odată înfăptuită, spuneau comentarii, Trvenka va face o „promenadă” pe timp de un an cu elita fotbalului iugoslav furnizînd puncte tutaror. Dar n-a fost așa. Modest, dar nespund de harnici și ambițioși, fotbalistii Trvenki sînt invincibili pe teren propriu și, jucînd peste așteptări, cu cele 16 puncte cucerite, s-au instalat comod pe poziția XI-a a clasamentului.

Returul foarte greu va fi hotărîtor, dar Trvenka nu se vrea „pasageră” de un an și are toate șansele să reușească.

AMPRENTA TURULUI: MULȚI JUCĂTORI TINERI

O pleiadă de jucători tineri au „năvălit” parcă pe stadioanele iugoslavi, promovăți cu mare euforie de aproape toți antrenorii primei divizii. Cealkovski a renunțat echipa Dinamo Zagreb cu șase (!) debutanți: Miković, Valek, Vabek, Bradvici, Cercek, Novak, în timp ce Filipović, Novković, Boghicevici, Nicolici sînt titularii echipei campioane. Hajduk, cu un atac sub 20 de ani (Peruzović, Bošković, Jovanović, Jerković, Jutelić) atacă titlul de campioană, iar Partizan cu Petrović, Budiselić, Vukotić, Marici, câștigă turul II. Lista poate continua cu Nikozić, Lerin, la Vojvodina, Topić, Vladici, Kordić la Velej ș.a.m.d.

Acesta-l bilanț cu care divizionarele iugoslave pleacă la „lernă” în așteptarea jocurilor decisive în retur! Un comentator de la cotidianul „Sport” a remarcat cu haz că Zeț (Zeț în sîrbeste înseamnă „leapă” și „urmări” pentru a fi mîncat, la primăvară!) antrenorul lui Partizan a replicat imediat, tot în glumă, afirmînd că primăvara, cu verdeața ei și nenumăratele tușuri, va ține leprele ascuns. Iar cînd va apărea, va purta pe urechișe coroana cu titlul de campioană!

„Vinătoarea” începe la 13 martie...

DUSAN BUGARIN

O PREZENȚĂ CONSTANTA IN CUPELE EUROPENE: ECHIPELE ENGLEZE
REVELAȚIILE: CLUBURILE DIN R.D. GERMANĂ, OLANDA ȘI POLONIA

Azi, nu mai încapă nici o îndoială, cele trei cupe europene, rezervate echipelor de club, au intrat definitiv în gustul amatorilor de fotbal de pe continentul nostru. După partidele din campionatele naționale, care, firesc, interesează în primul rînd, cele din cupele europene pasionează cel puțin în egală măsură. O dovedește nu numai faptul că cele trei cupe au atins o... vîrstă respectabilă (Cupa campionilor a ajuns la a XVI-a ediție, Cupa cupelor la a XI-a, iar Cupa tîrgurilor la a XIII-a), ci și numărul constant numeros de spectatori care se înregistrează după fiecare ediție.

Edițiile de anul acesta, adică ultima parte din 1969/70 și prima din 1970/71, nu au făcut excepție de la regulă din acest punct de vedere. Pretutîndu-se s-a manifestat același interes major de pînă acum față de aceste întreceri extrem de atractive, care — din păcate — uneori au luat accent de violență. Sferturile de finală ale „Cupelor campionilor” 1969/70 au fost urmărite de un total de 392.500 spectatori, iar finala (Feyenoord — Celtic) de 65.000; iar în „Cupa cupelor” au fost înregistrați 284.500 de spectatori la jocurile sferturilor de finală. Doar aceste cifre sînt suficiente pentru a sublinia interesul pentru aceste competiții.

În acest sezon, „C.C.E.” și „Cupa cupelor” au ajuns în faza sferturilor de finală, iar „Cupa europeană a tîrgurilor” în aceea a optimilor. Cele 32 de echipe calificate fac parte din 15 țări, cum rezultă din următorul tabel în care am notat și realizările fiecăreia:

	C.C.E.	C.C.	C.E.T.	T	I	R
Anglia	1	2	3	6	8	75%
Belgia	—	1	2	3	5	60%
Cehoslovacia	—	—	2	2	4	50%
Grecia	1	—	—	1	4	25%
Italia	—	—	1	1	6	16%
Iugoslavia	1	—	1	2	6	33%
Olanda	1	1	2	4	5	80%
Polonia	1	1	—	2	4	50%
Portugalia	—	—	1	1	5	20%
R. D. Germană	1	1	—	2	3	66%
R. F. a Germaniei	—	—	2	2	6	33%
Scotia	1	—	1	2	6	33%
Spania	1	1	—	2	6	33%
Tara Gallor	—	1	—	1	1	100%
Ungaria	—	—	1	1	4	25%

LEGENDA: C.C.E. — Cupa campionilor; C.C. — Cupa cupelor; C.E.T. — Cupa tîrgurilor; T = total echipe; I = inscrie; R = reușite.

Din acest tabel rezultă că succesul cel mai mare l-a reperat pînă acum nu Tara Gallor cu acel 100%, care însă reprezintă o singură echipă, ci fotbalul olandez cu 80%, dar care a promovat în fazele superioare cu 4 din cele 5 cluburi inscrie, cel eliminat fiind Feyenoord, pe care l-a scos din luptă formația arădeană U.T.A. De asemenea, demnă de subliniat, prezența masivă în cele trei cupe a echipelor britanice: 6 engleze și 2 scoțiene. Englezii însă, au reușit procentul cel mai bun — 75%, fiind urmați de fotbalistii din R. D. Germană, din

Belgia, Cehoslovacia și Polonia. Din rîndul cluburilor din aceste țări se cuvin notate Legia Varșovia și Celtic Glasgow, Gornik Zabrze și Manchester City, Arsenal Londra și Anderlecht Bruxelles, prezente în aceleași etape și în edițiile precedente ale Cupei campionilor, Cupei cupelor și respectiv Cupei tîrgurilor. Surprinzătoare a fost evoluția echipelor din Austria, Portugalia, R.F.G., Franța, Spania, Scoția etc., care au rămas cu puține și chiar fără reprezentanțe.

Încă un tabel interesant din care rezultă — prin comparație cu edițiile 1969/70 — prezențele constante:

	1970/71	1969/70
Carl Zeiss Jena	C.C.E.	C.E.T.
St. roșie Belgrad	C.C.E.	C.C.E.
Ajax Amsterdam	C.C.E.	C.E.T.
Celtic Glasgow	C.C.E.	C.C.E.
Panathinaikos Atena	C.C.E.	C.C.E.
Legia Varșovia	C.C.E.	C.C.E.
P.S.V. Eindhoven	C.C.	C.C.
Gornik Zabrze	C.C.	C.C.
Vorwaerts Berlin	C.C.	C.C.E.
F. C. Bruges	C.C.	C.E.T.
Cardiff City	C.C.	C.C.
Manchester City	C.C.	C.C.
Real Madrid	C.C.	C.C.E.
Dinamo Zagreb	C.C.E.	C.C.
Arsenal Londra	C.E.T.	C.E.T.
Bayern München	C.E.T.	C.E.T.
Twente Enschede	C.E.T.	C.E.T.
Anderlecht Bruxelles	C.E.T.	C.E.T.
Setubal Victoria	C.E.T.	C.E.T.
Spartak Trnava	C.E.T.	C.C.E.
Leeds United	C.E.T.	C.C.E.
Liverpool F.C.	C.E.T.	C.E.T.
Sparta Praga	C.E.T.	C.E.T.
Juventus Torino	C.E.T.	C.E.T.

*) Calificate în sferturile și optimile acestor competiții, ca și anul acesta.

Aceste 24 de echipe aflate în prezent în luptă pentru cucerirea trofeelor lasă să se vadă o preponderență a cluburilor engleze, care domină ultimele două ediții; de altfel au și cucerit cupele în sezonul trecut. Dar, în același timp, se poate constata că revelațiile acestor ultime două ediții sînt echipele din Polonia, Olanda și R. D. Germană. Evoluția lor, elogios apreciată de presa de specialitate, le deschide perspectiva unei participări chiar în bătălia finală. În orice caz, vor avea un cuvînt greu de spus. Mecurile lor sînt așteptate cu legitima curiozitate de cercurile fotbalistice internaționale, tot așa cum este așteptată și comportarea unor cluburi reputate: Celtic Glasgow, St. roșie Belgrad sau Real Madrid, acesta din urmă într-o competiție în care n-a mai participat (Cupa cupelor), fiind pentru prima dată cînd absentează din Cupa campionilor, onoare care a revenit în acest an lui Atletico Madrid, eternul său rival. Fazele următoare ne vor arăta în ce măsură li se vor îndepîni speranțele, pentru că partidele sînt extrem de echilibrate.

Pierre GAȚU

Atacantul „zburător” al lui Arsenal, RADFORD (nr. 11) planează prin epurarea echipei Ipswich Town

Carnet extern

NU PREVEDERE, CI OBLIGAȚIE...

Recent, forurile internaționale ale fotbalului, F.I.F.A. și U.E.F.A., ca și alte uniuni de federații din alte continente, au anunțat, că, o dată cu 1971, programul competițional oficial va fi comunicat, cu date certe și garantate, pentru doi ani și cu date probabile pentru încă doi ani. Federațiile naționale vor ști deci pe ce baze pot să-și alcătuiască propriile programe — atît pentru echipa națională, cît și cel intern — tînd seama de solicitările echipelor de club în competițiile oficiale.

Măsura reprezintă, credem noi, mai mult decît o dovadă de prevedere; ea constituie o obligație. Pentru că, în actuala viață fotbalistică, devenită așa de complexă și de pretențioasă, cu un număr așa de mare de competiții internaționale oficiale, nu mai este posibilă efectuarea programului federațiilor naționale și, mai ales, al cluburilor fără o cunoaștere din timp și certă a datelor calendarului forurilor internaționale. Acțiunea F.I.F.A. și a celorlalte uniuni continentale reprezintă deci un sprijin real în activitatea federațiilor dar, în același timp, aduce acestora și cluburilor datoria de a deveni, la rîndul lor, la fel de operative și de precise ca forurile diriguitoare ale treburilor fotbalului mondial.

Perfectarea unor turnee peste hotare de către cluburi va deveni mai dificilă, pentru că datele libere se vor găsi mai greu, calendarul fiind efectuat pe o durată mult mai mare de timp. De aici, apare obligația cluburilor noastre de a încerca să schimbe și ele proiecte de program internațional pe 1-2 ani.

Mai ales că, după cîte sîntem informați, în cursul lunii ianuarie, forul nostru de specialitate va fi în măsură să anunțe programul pentru 1971 (definitivat) și 1972 (probabil). Acești pași înainte, tîndu-se să tîna ritmul cu activitatea fotbalistică generală, trebuie să fie rapid și temeinic folosiți și de cluburile noastre care, repetăm, vor fi puse în fața unor și mai mari dificultăți ca pînă acum în tentativele lor de a perfecta partide internaționale amicale.

— cf. I. —

REFORME ÎN FOTBALUL ARGENTINIAN

În anul 1930, echipa de fotbal a Argentinei, alături de echipa Uruguayului, era una dintre cele mai puternice din lume. Mai tîrziu însă, strălucirea și gloria s-au estompat și chiar dacă, din cînd în cînd, fotbalul argentinian obține unele succese, acestea se datorau mai mult echipelor de club. De la prima ediție a C.M., din anul 1930, cînd echipa Argentinei a pierdut în finală cu 2-4 în fața Uruguayului, jucătorii în tricouri alb-albastre n-au mai reușit să se „califice” printre primele patru echipe ale globului. Cea mai acută criză a avut loc anul trecut, cînd echipa Argentinei, marea favorită a grupei, n-a putut trece de echipele Perului și Boliviei, pierzînd calificarea în turneul final din Mexic.

În anul 1978, Argentina va fi organizatoare a turneului final al C.M. și de aceea, de pe acum, a început pregătirile, în scopul de a avea atunci echipa reprezentativă într-o formă cit mai bună. Primele reforme au fost anunțate pentru anul 1971. Pînă în prezent, campionatul țării se desfășoară după un sistem propriu. Înaintea fiecărei etape se tragă la sorți perechile de echipe care se întîlnesc în etapa respectivă și nu de puține ori se întîmplă ca o echipă să aștepte luni de zile pînă ce îi vine rîndul să beneficieze de avantajul terenului propriu. Începînd din anul viitor, campionatul se va desfășura, după sistemul european. O altă noutate,

este hotărîrea prin care cluburile care nu sînt capabile să plătească salariile jucătorilor, automat sînt eliminate din competiție. În campionat, nu vor avea loc schimbări radicale. Vor fi două serii a câte 18 echipe (pînă în prezent erau cîte 20 echipe).

În prima săptămîină din noiembrie 1970, președintele federației mexicane de fotbal, Guillermo Canedo, a sosit la Buenos Aires, la invitația federației de fotbal din Argentina. După ce a vizitat cele mai mari stadioane din capitala țării, el a declarat că nici unul dintre terenurile vîzuate nu pot găzdui meciuri din cadrul turneului final al C.M. Arenele propriu-zise sînt prea mici. F.I.F.A. a cerut federației mexicane să pună la dispoziție cel puțin un stadion de 100.000 locuri, cu un parcare pentru cel puțin 10.000 de autoturisme. Pentru anul 1978, desigur, cerințele vor fi și mai mari. Canedo a declarat — ceea ce a produs un șoc puternic în Argentina — că federația argentiniană a pierdut cel puțin doi ani, dacă începe cu pregătirile de-abia acum. După părerea sa, această rămînere în urmă va fi greu depășită pînă în anul 1977, cînd F.I.F.A. va veni în inspecție pentru a vedea în ce stadiu se află lucrările de pregătire a turneului final de fotbal.

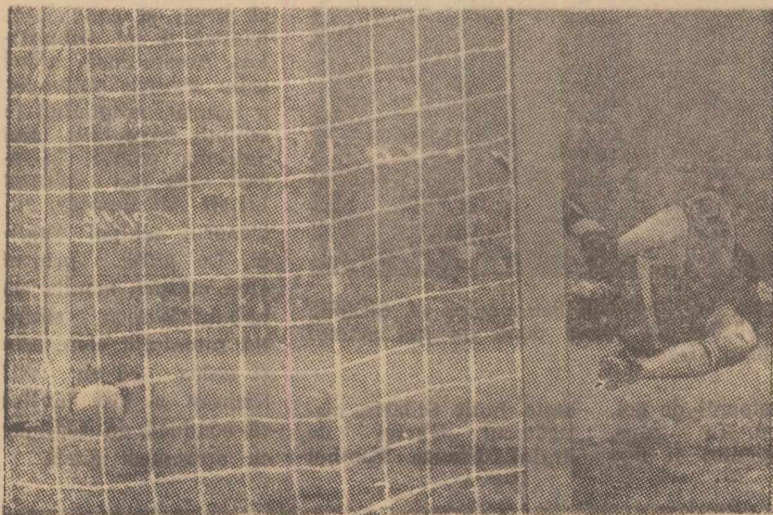

RESEMNARE...

Un portar tînăr, dar celebru de acum, Van Beveren, trăiește — a-cesta-i soarta portarilor — și clipe de necaz. Ca în fotografia noastră, cînd apărătorul buturilor echipei Olandei și al lui P.S.V. Eindhoven privește resemnat balonul care se strecoară în plasă...

...ȘI INUTILITATE

Mayer, portarul lui Bayern München, titular al selecționetei vest-germane în Mexic, în schimb, încearcă totuși să oprească marcare de gol. Dar și el este învins de balon!

INVESTIȚII PENTRU C. M. '74

Cele nouă orașe vest-germane care vor găzdui meciurile turneului final al C.M. de fotbal ediția 1974 au cerut autorităților o contribuție de

200 milioane mărci pentru a putea face față cheltuielilor necesare, mai ales în ceea ce privește construirea unor noi stadioane.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) Campioana de toamnă — Ultima clasată la „B” (Seria I-a). 2) La cîrma argeșenilor, după Bazil Marian — Vacanța de pe stațiune — Absența din apărarea rapidșilor în ultimele 4 etape... 3) ...iar acesta a absentat în altele 5 — Localitate în U.R.S.S. 4) Oraș adus în circuitul european prin performanța campioanei în compania echipei Feyenoord — Emanoil — Dumitriu, ex-rapidistul de la poalele Timpei, prezent în 10 etape ale turului. 5) Nume care spune mult în „A” și „B” (Locul 2 în seria II-a și, în sens negativ, locul 15 în seria I-a) — ...Stefano. 6) Vas — Etapa — A șuta. 7) Jucător la Unirea Dej, autor a 4 goluri în etapa 13-a (Dorin) — Capăt îngroșat. 8) Echipă din ediția precedentă a campionatului maghiar — Afirmația lui Uwe — Extremele, pe aripi! — Reducție... a balonului oval. 9) Modestă echipă galățeană din divizia „C” (Locul 14) — Cocos! (pop.) 10) Atacant al lui Oțelul, prezent cu 4 goluri pe lista golgeterilor — Atare, într-o variantă mai puțin obișnuită. 11) Meciul cu Finlanda, de exemplu — Alintatul... Dumitru — Ciolan. 12) Realizator la Voința București în înfrîngerea cu Metalul Ploiești (Etapa 12-a) — Oraș readus în galeria echipelor fruntașe, grație lui Gil — A pune usturoi în mincare. 13) Echipă din Medgidia, în scădere față de edițiile anterioare ale campionatului — Nelu Nunweiller — Fotbalist de clasă. 14) Prezent cu 5 goluri printre golgeteri, a lipsit doar 2 etape din

formația campionilor de toamnă. 15) Orașul unor mineri din „B”, învingător la Vagonul în prima etapă.

VERTICAL: 1) Golgeter al campioanei de toamnă și al campionatului, alături de Oprea și Tătaru (2 cuv.) — Iași. 2) Miză pe trei sferturi! — Prezent cu 2 goluri printre realizatorii de la Farul — A contribuit și el cu 2 goluri la zestre arădenilor. 3) Esențial — Alături de Politehnica din Iași, o altă revelație a actualului campionat. 4) Simptom al unor boli de rinichi — Careu (pl.) 5) Nume la Sirena București — Cornel Dinu — Jucător la Sport Club, creditat cu 5 goluri și 14 prezențe. 6) Oraș trecut în fruntea clasamentului la „B” doar în ultima etapă — Echipa de pe locul 13 (Nici un gol înscris în deplasare în acest campionat) — Soțu 7) Ene! — Portar la Vagonul, prezent parțial doar în etapa a 2-a — 1-1. 8) Curgătoare — Ste-list remarcat cu 3 goluri

LA ORA SOCOTELILOR

În ultima etapă și cu 7 în campionat. 9) Spre — Actualul campionat și coasemnează la... Fenerbahce (2 cuv.) 10) Lideră la „B”, seria I-a — Cumulează note — Divizionară „C” din Pașcani, pe locul 10 la sfîrșitul turului. 11) Rapidist cu 4 goluri, prezent 12 etape — Tripleta la Roman! — Textilă. 12) Clujean, fost golgeter al campionatului, prezent și acum cu 6 goluri — Formație maghiară învinsă de U.T.A. într-un amical din august — Ediții, ediții... 13) Neînvingă 12 etape, s-a clasat pe locul 3 — Dumitriu și Măndoiu, în final! — Printre jucătoarele de fotbal feminin de la echipa Gaz Metan (Maria). 14) Examinare a comportării echipelor și jucătorilor în campionat (pl.) — Oraș din „B” (seria II-a), a cărui echipă și-a decepționat suportorii în actualul campionat (Locul 15).

Dicționar: ANAPA, AII G. C.

DEZLEGAREA CAREULUI DIN NR. 238

Orizontal 1) Atletico — Hust. 2) Doi — Anglia — Hal. 3) Mitică — Aulă — Ft. 4) Ivan — Măr — Luciu. 5) Ro — Atac — Peters. 6) Alură — Ad. — Rose. 7) At — Teșan — Ra — A. 8) E — Apărător — Ras. 9) Ng — Are — Avid — Nt. 10) Grăsuți — I — As — L. 11) Lent — Ivi — Grele. 12) America — Araci. 13) Ni — Ac — Răducanu. 14) Doctor — Căpitan.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I. Telefone: 11 10 05 (centrală),
12 95 96

extern MAGAZIN extern

ARBITRI VICTIME

În trecutul campionat, în cursul unui meci desfășurat la Bilbao, un meci foarte incins, arbitrul partidei, Adolfo Bueno, a fost lovit de către un spectator cu o sticlă fiind grav accidentat. Arbitrul și-a pierdut vederea în urma unei lovituri a incorectului spectator. Recent, federația din Madrid, a decis organizarea unui meci în folosul nefericitei victime de la Bilbao.

Partida a avut loc la Saragossa, și a opus echipei naționale a Spaniei, cunoscuta formație iugoslavă Steaua roșie Belgrad. Partida a fost condusă de italianul Lo Bello care a anunțat că renunță la barem, în favoarea nefericitei lui coleg.

FILMUL „EL MUNDIAL” ÎN DOUĂ VERSIUNI

Alberto Isaac, regizorul mexican care a dirijat realizarea filmului Campionatului mondial, a prezentat săptămîna trecută, în cerc restrîns, pelicula pe care a realizat-o. În sală se aflau membrii comitetului de organizare a campionatului și, ca invitat de onoare Stanley Rous, președintele F.I.F.A., care se găsea la Ciudad de Mexico pentru definitivarea bilanțului financiar al competiției, bilanț ce urmează să fie prezentat Comitetului executiv al forului internațional în reuniunea sa de la Atena, din luna ianuarie. De notat că filmul „El Mundial” a fost realizat în două versiuni: una sud-americană, cu echipa Braziliei în 80% din secvențe, și alta europeană, cu o proporționare mai reală a tuturor fazelor turneului final.

N-A MAI CÎȘTIGAT DE 3 ANI!

Această „performanță” (dacă poate fi numită așa) aparține echipei naționale a Irlandei (Eire). Și teamul lui J. Dempsey, Brennan, Kelsey, Byrne, Givens, Lawlor și-a păstrat intactă... cartea de vizită pentru că, zilele trecute, a pierdut și în fața Italiei la Florența. Ultima dată cînd irlandezii au gustat din cupa victoriei a fost în noiembrie 1967. Atunci la Praga ei au reușit isprava de a învinge Cehoslovacia cu 2-1 și de a o scoate, astfel, din cursa calificărilor pentru turneul final al Campionatului Europei! De atunci, numai înfrîngerii și cîteva meciuri nule. Anul acesta, echipa Irlandei (antrenor federal: Mick Meagan) a reușit doar un joc egal, 1-1 cu Suedia în preliminariile Campionatului Europei. În rest insuccese: 1-2 și 0-2 cu Polonia, 0-1 cu Suedia și acum 0-3 cu Italia. Meagan însă nu și-a pierdut speranța că va întrerupe această „serie neagră”. La primăvară...

IARTĂ-MĂ!...

Un fotoreporter cehoslovac, J. Valko, a „prins” pe peliculă această neobișnuită scenă din meciul Leeds United — Sparta Praga, din cadrul „Cupei europene a tîrgurilor”. Momentul este imediat următor golului marcat de atacantul englez Gray (partida s-a încheiat cu 6-4 în favoarea lui Leeds). Jucătorul britanic căzut după înscrierea golului, se ridică în genunchi uitîndu-se la portarul Kramerius, de parcă și-ar cere scuze că i-a băgat gol. De altfel, inspirat, fotoreporterul și-a intitulat astfel inedita-i fotografie: „Iartă-mă, că ți-am marcat gol!...”

Portarul Jacob a fost eroul unui meci din cadrul „Cupei Gambardella”, competiție rezervată în Franța juniorilor. Meciul dintre echipa sa, Stade Leonard, și C.O. Briochia terminîndu-se la egalitate s-a re-curs, pentru departajare, la executarea a cîte cinci lovituri de la 11 m. Pentru echipa sa a executat Jacob toate cele cinci lovituri înscrind de fiecare dată pentru ca apoi să reușească să apere două din cele cinci executate de echipa adversă!

Disputat cu două săptămîni în urmă, meciul Alexandria — Pro Patria a fost întrerupt în repriza secundă pentru cîteva minute. Motivul? Pe teren a pătruns o... pisică și în hazul spectatorilor alerga de colo-colo... încurcînd jucătorii în acțiunile lor. Toți cei aflați pe gazon s-au angajat într-o amuzantă cursă de urmărire, soldată bineînțeles cu capturarea și evacuarea nedoritului musafir.

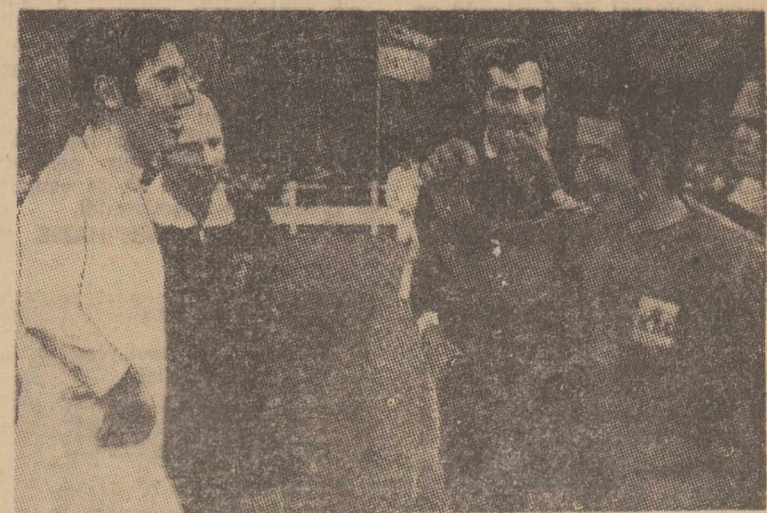
Ziua de 5 decembrie a.c. a fost pentru internaționalii britanici George Best și Jimmy Greaves o zi deosebită: primul a înscris cel de-al

100-lea gol în cadrul echipei Manchester United, iar cel de-al doilea a disputat a 500-a partidă în prima ligă, înscrind totodată cel de-al 352-lea gol al său în campionat.

Fostul internațional spaniol Joaquim Peiro a abandonat activitatea competițională. În ultimii ani el a jucat în Italia la Torino, Internazionale și A.S. Roma, dar, primind delegare de la acest din urmă club, n-a mai putut obține angajament la nici o altă echipă nici chiar la Atletico Madrid de unde provine și unde a fost încercat zilele trecute. Peiro este astfel nevoit să se retragă la vîrsta de 34 ani.

Pentru depistarea spectatorilor turbulenți care aruncă în teren diverse obiecte care pun în pericol integritatea corporală a jucătorilor, cluburile vest-germane din prima ligă au cerut federației să instaleze pe toate stadioanele camere de luat vederi cu circuit închis care să permit forțelor polițienești să aibă în permanență sub control comportarea spectatorilor și să poată acționa precis și cu operativitate.

DOI CELEBRI CĂPITANI

Nu cu mult timp în urmă — așa cum am mai anunțat — a avut loc un dublu meci între două formații alcătuite din marile vedete ale pedalei, de o parte reprezentativa Italiei de ceaaltă cea a Belgiei. Ambele înfrîngeri, una disputată în Italia ceaaltă în Belgia, au fost cîștigate de către cîștii italieni.

În fotografie, căpitanii celor două echipe, celebrii Eddy Merckx (stînga) și Franco Bitossi, efectuează, la începutul meciului, „ceremonialul” de alegere a terenului, sub privirile celor trei arbitri.

„MEXICUL A REVALORIZAT EFORTUL DE LA MIJLOCUL TERENULUI”... (Overath)

La Köln, Wolfgang Overath este un mic „Pele”. Automobilul lui poartă o uriașă insignă a clubului și nu de puține ori agenții de circulație îi acordă prioritate, odată cu un salut amical. Vesel, comunicativ și plin de vervă, internaționalul vest-german, socotit una dintre „stelele mexicane”, se bucură de mari simpatii. Telefonul sună permanent la locuința lui, scrisorile admiratorilor se îngrămădesc pe birou, solicitările radioului și televiziunii curg și ele spre cunoscutul „director de scenă” al formației din Köln. Nu cu prea mare ușurință, am reușit și noi un interviu-fulger cu Overath.

— Vă pare bine că a sosit vacanța?
— Care vacanță?
— Nu s-a întrerupt campionatul?
— Da, dar nici vorbă de vacanță pentru noi. Plecăm peste câteva zile în Brazilia și nu ne înapoiem decât cu șase zile înaintea reluării competiției. Tot cu fotbalul în companie, prin urmare...
— Cum a fost perioada post-mexicană?
— Pentru mine, groaznică. Am jucat mizerabil primele partide de campionat, m-am accidentat în mod stupid, apoi. Am revenit destul de greu în formă și abia de câteva etape mă simt iarăși eu.
— Dar Mexicul rămâne o splendidă amintire!
— Asta, da. Nici n-aș fi crezut că o să fiu așa de bine apreciat. În teren, mie mi se părea că joc ca de obicei adică... mediocru. Adevărul este că „El Mundial” a revalorizat mijlocul terenului și pe noi, salăhoriști care trudim între un careu și altul și nu auzim decât reproșuri. Apărătorii te apostrofază, și nu totdeauna cu vorbe dulci, că nu vii înapoi; atacul te ceartă că nu-i dai mingi la vreme. Între ciocan și nicovăla...
— Luerurile s-au mai înșeninat însă, cum spuneai.
— Spre fericirea noastră. Toate echipele, mici și mari, au drămuțit cât au putut mingile la mijlocul terenului. Și este firesc. Nu se poate să-ți bați joc de baloane câștigate cu mari eforturi. Ești obligat să cauți cea mai bună și mai sigură continuare a jocului. Ca la șah. Așa s-a născut reconsiderarea unei porțiuni de teren căzută în desuetudine. De altfel succesul Braziliei se explică numai prin acest element: cei mai constant buni jucători ai ei s-au aflat în linia mediană — Clodoaldo, Pele, Gerson, Rivelino — care dădeau mingi de aur tigrului cu bocanci de fotbal, Jairzinho. Simplu dar splendid!
— Dacă ajungeți în finală, faceți altă figură decât Italia?
— Greu de garantat. Nu știu dacă Brazilia, în locul Italiei sau al nostru câștiga chiar așa de ușor finala. Ritmul și tensiunea și jumătatea de oră în plus din semifinală răpuneau orice echipă, fie ea confecționată din cel mai... pur oțel!
— Vă mulțumim pentru interviu!
— Ah, nu. Nu vreau să ne despărțim înainte de a transmite urările mele tuturor iubitorilor de fotbal din România. Și, în mod special, internaționalilor dv., cu precădere lui Radu Nunweiller — unul dintre primii șase halți de construcție europeni, după opinia mea — și, în plus, marea mea simpatie. E, ca și mine, în teren. Ține discursuri de 90 de minute. Tuturor, la mulți ani!

FOTBALUL CECOSLOVAC

ÎN FAȚA UNOR IMPORTANTE ACȚIUNI

• AU FOST IMPARTITE FUNCȚIILE ÎN COLEGIU • AMINAREA TERMENULUI DE TRANSFERARI • LADISLAV KACIANY DIN NOU SOLICITAT

Praga 22 (prin telefon). Da ultima sa ședință, colegiul Federației cecoslovace de fotbal, întrunit la Praga sub președinția lui Oldrich Hradec a discutat atribuirea funcțiilor noilor membri. Astfel, președintele al federației, așa cum am mai amintat, a fost ales ing. Rudolf Tvarozka; vicepreședinte Ludvik Uhlir; președinte al comisiei de instruire — Jozef Korecek; președintele comisiei tehnico-sportive — Imrich Polak; președintele comisiei de arbitri — Miroslav Hloušek; vicepreședinte — Ondrej Barteciko; președintele comisiei de disciplină — František Elias; președintele colegiului de antrenori — Jan Gresso; președintele comisiei de metodologie — Milan Navara; președintele comisiei medicinale — dr. Antonin Bucek; președintele comisiei internaționale — Jozef Gosiorovsky; președintele comisiei de înregistrare a jucătorilor — Ondrej Barteciko;

președintele comisiei economice — Jaroslav Schorik; președintele comisiei de recurs — Jozef Janik; secretar general — Jozef Starek. Cei aleși au primit funcțiile.

Colegiul a aprobat programul ședinței plenare care va avea loc la 20 februarie 1971 la Praga. S-a cerut tuturor președinților de comisii ca să vină cu propuneri concrete privind redresarea fotbalului. Termenul de transfer a fost lăsat în discuție și amintat, urmând ca perioada de transfer să aibă loc între 1 și 6 februarie 1971.

În continuare, colegiul a aplanat răspunsul lui Ladislav Kaciany, care a făcut cunoscut că nu poate primi funcția de antrenor al echipei naționale de fotbal. Consiliul federal a hotărât să intervină din nou pe lângă Ladislav Kaciany pentru a-l convinge totuși să se ocupe de pregătirea selecției.

JAN HAJEK

PRONOSPORT

1. Catania — Cagliari	2
2. Fiorentina — Lazio	1
3. Foggia — Sampdoria	1
4. Inter — Juventus	x
5. Lanerossi — Varese	1
6. Napoli — Verona	1
7. Roma — Bologna	1
8. Torino — Milan	x
9. Casertana — Bari	1
10. Catanzaro — Mantova	1
11. Livorno — Modena	1
12. Novara — Perugia	x
13. Terrana — Monza	1

REȚINEȚI!

Numărul de Anul Nou al revistei

FOTBAL

Va apărea luni 28 decembrie la orele obișnuite. În cuprinsul lui veți găsi ample informații despre fotbalul intern și internațional, însemnări de scriitori, pagini de umor și caricaturi.

• UN SEZON SLAB AL REPREZENTATIVEI ELENE • OLIMPIAKOS APELEAZĂ LA UN ANTRENOR ENGLEZ • SIR ALF RAMSEY INVITAT LA ATENA

Omul care i-a lipsit lui Petropoulos — SIDERIS (x), este felicitat de colegi după un gol marcat pentru echipa Greciei.

nul din oamenii de gol, sește mult Sideris, câștigătorul „Ghetei” de argint France Football

și Addidas—1969” gol-geter reputat, care în prezent joacă la clubul belgian Anvers. Petropoulos s-a deplasat special la Anvers pentru a-l urmări pe Sideris, dar clubul belgian a fost de acord să-l împrumute numai un joc, cel cu Elveția, nu și pentru cel cu Cipru, astfel că a trebuit să renunțe. Și în meciul cu Elveția lui Petropoulos tocmai asemenea jucători i-au lipsit.

Chiar unele din formațiile de elită ale fotbalului elen parcurg perioade de criză de formă, de pildă, Olimpiakos Pireu, ajunsă pe locul 10 în clasamentul campionatului! Pentru readucerea acestei echipe la linia de plutire, însuși secretarul de stat pentru sport Aslanidis, după cum a anunțat presa elvețiană, a solicitat pe antrenorul Lakis Petropoulos să preia și conducerea tehnică a lui Olimpiakos. Acesta însă, având grija echipei naționale, a refuzat, propunând în schimb angajarea unui antrenor englez. În acest scop s-a adresat lui sir Alf Ramsey, antrenorul echipei Angliei. De altfel, printre alte măsuri menite să îmbunătățească situația fotbalului elen, este și aceea că sir Alf Ramsey a fost invitat să conducă un seminar cu antrenorii greci.

CORESPONDENȚII NOȘTRI TRANSMIT:

BOLOGNA

UN MECI DE POMINA. Acesta a fost jocul Napoli—Milan. S-a înregistrat a treia sumă-record, la încasări, din întreaga istorie a fotbalului italian. Falsificatorii de bilete (partida s-a jucat la Napoli...) au intrat din pilin în acțiune. Se crede că au fost puși în vânzare 30.000 de bilete false. Numai 10.000 dintre ele au fost descoperite. Spre a obține un număr mare de bilete, în scopul speculării, unul dintre escrocii napolitani s-a îmbrăcat în haine de preot solicitând 100 bilete pentru copii din parohia sa. A fost însă descoperit chiar la casa de bilete. Întrăi, o mare cantitate de petarde, totuși, în tot timpul jocului au fost trase petarde; una dintre ele l-a lovit în plin pe centrul atacant milanез, Villa, care a fost transportat la spital. Dacă nu ar fi câștigat meciul (1-0, gol Prati), A. C. Milan ar fi contestat partida.

VAN HIMST REINTRĂ ÎN SELECȚIONATĂ. Președintele federației de fotbal belgiene a adresat o scrisoare deschisă internaționalului Van Himst în care i se prezintă scuze pentru toate acuzațiile făcute la adresa sa după meciul în urma cărora atacantul lui Anderlecht a renunțat să mai apară în echipa națională. În acest fel se încheie conflictul acesta și Van Himst va reîntra în echipă la 3 februarie, în partida cu Scoția.

S-A SINUCIS PREȘEDINTELE LUI ESTUDIANȚES. Mariano Mangano, președintele lui Estudiantes, s-a sinucis în biroul său, cu un foc de revolver. Nu se cunosc cauzele gestului său.

UN JUCATOR DIN GAMBIA LA DERBY COUNTY. De câteva zile se află în probă la clubul englez Derby County, jucătorul Biri de la clubul Walodar (Gambia). El este considerat „Pele al Africii”. În jocurile oficiale Biri a marcat 400 de goluri!

RATTIN S-A RETRAS. În prezența a 50.000 de spectatori care l-au aclamat îndelung, internaționalul argentinian Rattin, în vîrstă de 33 de ani, de 35 de ori selecționat în echipa națională, s-a retras din activitatea de competiție. Rattin a jucat 14 ani la Boca Juniors, care a și organizat meciul de adio, disputat în compania unei selecții sud-americeane. Rattin trece antrenor al echipei de tineret a lui Boca Juniors.

CESARE TRENTINI

ZÜRICH

MÜLLER, MAREA REVELAȚIE A SEZONULUI. Echipa Elveției a revenit cu patru puncte din volajul Zürich — Atena — La Valetta — Zürich, în cadrul preliminariilor „Campionatului European”. Victoriile (1-0 cu Grecia și 2-1 cu Malta) i-au adus nu numai patru puncte, ci și o valoroasă descoperire de jucător. Tânărul Müller, debutant în

partida de la Atena, a fost autorul golului de acolo și le-a creat pe cele două din întâlnirea cu selecționata Maltei.

LEIF ERRIKSON LA NICE. Cunoscutul internațional suedez, Leif Erikson, în vîrstă de 27 de ani, de 47 de ori selecționat în prima reprezentativă, a fost achiziționat de clubul francez Nice.

BILANTURI ÎN „CAMPIONATUL EUROPEI”. Se notează comportarea destul de nervoasă a selecționatelor europene în preliminarii. În partidele de pînă acum s-au dictat nu mai puțin de șapte dictanduri.

„GIRAFA” ERA ACOLO! Leeds continuă duelul său pasionant cu Arsenal în campionatul englez. În ultimul său meci, cu Everton — campionul în funcție — la Liverpool, liderul a învins cu 1-0. Autorul singurului gol al partidului: fundașul central Jackie Charlton — care a marcat (ați ghicit!) cu capul la un corner, obținînd două puncte foarte prețioase pentru echipa lui.

TOATE BILETELE VINDUTE PENTRU MECIUL DE LA... 22 MAI. Săptămîna trecută au fost puse în vânzare bilete pentru partida Anglia — Scoția care va avea loc la... 22 mai pe Wembley. Biletele s-au epuizat în timp de 48 de ore! Ce vrei mai bună dovadă de poftă nepotită a spectatorului englez pentru fotbal și, mai ales, pentru jocurile din campionatul inter-britanic!

MARIO WIDMER

• PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT •

CALENDARUL REPREZENTATIVEI MAGHIARE PE ANUL 1971

În anul viitor prima reprezentativă a Ungariei va susține următoarele întâlniri:

4 aprilie: la Viena cu Austria (amical); 24 aprilie: la Budapesta cu Franța (Cupa Europei); 19 mai: la Budapesta cu Iugoslavia (amical); 25 septembrie: la Budapesta cu Bulgaria (Cupa Europei); 9 octombrie: la Pa-

ris cu Franța (Cupa Europei); 27 octombrie: la Budapesta cu Norvegia (Cupa Europei).

GOLGETERII CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI...

7 GOLURI: Antoniadis (Panathinaikos); 6 goluri: Luis (Atletico Madrid); 5 goluri: Filipovic (Steaua roșie); Laumen (Borussia Mönchengladbach); Wallace (Celtic); 4 goluri: S.

Capkovic (Slovan), Koppel (Borussia Mönchengladbach); 3 goluri: Ball și Royle (Everton), Ducke și Vogel (Carl Zeiss Jena); Hood (Celtic), Lourenço (Sporting), Pilot (Standard), Riva (Cagliari).

...ȘI AI CUPEI CUPELOR

7 GOLURI: Eusebio (Benfica); 6 goluri: Künzli (Zürich), Lubansky (Gornik); 5 goluri: Tos-

hack (Cardiff), Volkert (Zürich), Yakimov (TSKA Sofia); 4 goluri: Derwin și Veenstra (P.V.S. Eindhoven); 3 goluri: Ertan (Göztepe), Grausam (Wacker), Hutchinson (Chelsea), Lee (Manchester City), Evayasseur (Nantes) și Planellas (Real Madrid).

Clasamentele rămîn valabile pînă în luna martie, cînd sînt programate următoarele partide din cele două competiții.